

København, den 25. marts 2009

Til
Skatteministeriet

pskper@skm.dk

Hørings svar til lovforslag vedr. Forårspakke 2.0 – Vækst, klima og lavere skat

Kræftens Bekæmpelse, Hjerteforeningen, Diabetesforeningen, Forbrugerrådet, Danske Cykelhandlere og Dansk Cyklist Forbund har læst skatteministeriets lovforslag, som indgår i Forårspakke 2.0. Udkastet indeholder en række forslag, som vil ændre vores adfærd i en bæredygtig retning, men udkastet indeholder ikke tiltag eller ændringer af skattesystemet, der fremmer borgernes incitament til at vælge cyklen som transportmiddel i hverdagen.

Organisationerne skal derfor i tilknytning til Skatteministeriet lovforslag til Forårspakke 2.0 fremkomme med nedennævnte forslag til ændring af skattelovgivningen, som vil give virksomheder og borgere mulighed for et økonomisk incitament til at vælge cyklen som transportmiddel.

Der er tale om mindre indgribende og let administrerbare ændringsforslag, som imidlertid vil kunne få betydelig indvirkning på det daglige transportvalg og en afledet samfundsøkonomisk effekt i form af besparelser på sundhedsområdet.

Organisationernes forslag ligger i tråd med målsætningerne i Forårspakke 2.0 om, at vi skal reducere energiforbrug og udledning af drivhusgasser samtidig med, at vi skal have større incitament til at træffe sunde valg, der kan styrke folkesundheden. Desuden vil målsætningen om øget cykelpendling støtte op om den brede politiske aftale om en grøn transport politik fra januar 2009. Aftalen lægger op til, at en del af fremtidens vækst i trafikken blandt andet skal løftes af mere cykling. Det sker ikke af sig selv. Der skal sættes ind med mange forskellige tiltag, og erfaringerne viser, at økonomiske incitamenter har stor indvirkning på vor adfærd.

Organisationerne foreslår følgende tilpasninger i skattelovgivningen:

- 1: En arbejdsgiver skal kunne stille en cykel til rådighed skattefrit for en medarbejder til brug i forbindelse med transport til og fra arbejde.
- 2: En arbejdsgiver skal kunne udbetale en skattefri godtgørelse til medarbejdere, der cykler mellem hjem og arbejde inden for en fastsat beløbsgrænse.
- 3: Kørselsgodtgørelse for kørsel i arbejdstiden skal ud fra samfundsøkonomiske og miljømæssige hensyn tilskynde til brug af cyklen ved, at der udbetales samme km-godtgørelse som ved bilkørsel.

Danske virksomheder kan efter de gældende regler stille bilparkeringspladser til rådighed og investere i motionsudstyr på arbejdspladsen uden, at medarbejdere bliver beskattet, men ikke i "motionsudstyr" som i tilgift transporterer medarbejderne mellem hjem og

arbejde. Det er paradoksalt, at der ikke er mulighed for at give medarbejdere økonomiske incitamentter til at træffe det transportvalg, som er bedst for miljøet og sundheden, nemlig at cykle. Mange virksomheder ser gerne dette ændret, så de får bedre mulighed for at påvirke deres medarbejders transportvalg ved at stille cykler til rådighed eller udbetale en godtgørelse, uden at medarbejderen beskattes heraf.

Lande som England, Holland, Belgien og USA har indset, at særlige skatteregler for cykelpendlere kan hjælpe virksomhederne med at forbedre sundheden hos medarbejderne, og gøre en indsats for at reducere trængselsproblemer og CO₂-udledning.

Vore forslag er eksempler på, hvordan man kan udforme skatteincitamentter, og organisationerne er fuldstændig åbne over for, at den konkrete udformning kan blive ændret i forbindelse med en nærmere administrativ og skatteteknisk bearbejdning.

Med venlig hilsen

diabetes
foreningen |
Allan Flyvbjerg, formand

Kræftens Bekæmpelse
Frede Olsen, formand

Dansk Cyklist Forbund
Claus S. Hansen, formand

FORBRUGERRÅDET
Camilla Hersom, formand

DANSKE CYKELHANDLERE
Direktør Erik Oddershede

HJERTEFORENINGEN
Peter Clemmensen, formand

Notat om skatteincitamerter for cykelpendling

Indhold

Baggrund (se side 3)

Regeringens grønne transportpolitik og ønske om miljø- og sundhedsfremme
Arbejdsgiverne efterlyser skatteincitamerter til cykling

Udenlandske incitamentsordninger (se side 5)

Cycle to work schemes (UK)
Incitamentsordninger i Holland og Belgien
Bicycle Commuter Tax Provision (USA)

3 forslag til incitamerter i dansk lovgivning (se side 7)

1. Arbejdsgiverbetalt transport (fri cykel-ordning)
2. Kørselsgodtgørelse til cykelpendlere (brug af egen cykel)
3. Kørselsgodtgørelse for brug af egen cykel under arbejdet

Baggrund

Regeringens grønne transportpolitik samt ønske om miljø- og sundhedsfremme

Aftalen Forårspakke 2.0 lægger vægt på at der er tale om en grøn og sund skattereform, som skal sikre et reduceret energiforbrug samt et reduceret forbruget af usunde fødevarer blandt andet ved ændre på befolkningens vaner.

Selv om det ikke er let at få os til at ændre indgroede vaner, er det erfaringen, at økonomiske incitamerter i skattelovgivningen kan være meget virkningsfulde, hvortil kommer den særlige motivation til ændret adfærd, som husholdningerne har på grund af den økonomiske krise. En ændret lovgivning vil kunne få flere borgere til oftere at vælge cyklen og dermed kunne fremme et grønt transportvalg.

Det stærke sundhedsaspekt ved cykling indgår ligeledes som et element i Forebyggelseskommissionens arbejde. Her er udgangspunktet, at det er samfundets ansvar at fremme borgernes sunde valg – også hvad angår motion.

Endelig lægger arbejdsmiljøpolitikken vægt på at styrke forebyggelse ved, at virksomheder tager ansvar ikke alene for arbejdsmiljøet, men for medarbejdernes sundhed i det hele taget.

Cykling til arbejde (eventuelt i kombination med offentlig transport) er en aktivitet, som mange relativt let kan indpasse i dagligdagen. I regeringens cykelstrategi fra maj 2007 nævnes, at virksomhederne kan gøre en indsats for at få flere medarbejdere til at cykle til arbejde. Det fremgår, at øget medarbejdercykling vil kunne få en positiv effekt både for den enkeltes sundhed og for virksomhederne og samfundet generelt.

Endelig indeholder forliget om den grønne transportpolitik en målsætning om, at cyklen i de kommende år skal have større betydning i det samlede transportbillede, og fremme af cykelpendling nævnes som et særligt indsatsområde.

Arbejdsgiverne efterlyser skatteincitament til cykling

Private og offentlige arbejdsgivere har øget fokus på medarbejdersundhed, CO₂-udledning og miljøhensyn, og stadig flere bliver opmærksomme på de gavnlige effekter af medarbejder-cykling. Arbejdspladserne vil gerne medvirke til øget brug af cykler i arbejdstiden og til, at medarbejderne i øget omfang cykler ved pendling til og fra arbejde. Der efterlyses imidlertid langt bedre incitament i lovgivningen, der gør det muligt at kunne belønne cyklende medarbejdere.

Dansk Cyklist Forbund gennemfører i 2008/09 et pilotprojekt med arbejdstitlen ”Cykelvenlig Arbejdsplads”. Her deler udvalgte arbejdsgivere og fagfolk viden, samt udvikler og afprøver idéer til fremme af medarbejdercykling. Sigtet er at samle erfaringerne og udvikle en god værktøjskasse, som kan anvendes af alle arbejdspladser, der vil fremme medarbejdercykling.

Forebyggelsesfonden har stillet midler til rådighed for pilotprojektet, og listen af entusiastiske deltagere omfatter blandt andre Novo Nordisk, Novozymes, Danfoss, DSB, BRFKredit, DMI, Bech-Bruun, Nykredit, Glostrup og Herlev Hospitaler, YouSee m.fl. samt kommunerne Århus, Odense, Frederiksberg, Ballerup, Silkeborg, Greve og Næstved.

Mange af de deltagende arbejdspladser beklager, at de eksisterende skatteregler er en hindring for, at arbejdsgiveren stiller cykler og udstyr til rådighed for medarbejdere, og at økonomiske incitament i øvrigt vil virke motiverende for medarbejdernes brug af cyklen som alternativ til bil. En fremtidig regulering bør tillige understøtte brug af cykel kombineret med bus/tog.

Enkelte andre lande har indført incitament for cykelpendlere, og der kan især hentes inspiration fra de engelske Cycle to Work schemes samt de hollandske regler. Senest har amerikanerne med virkning fra 1. januar 2009 indført særlige regler for „Bicycle Commuters”. Formålet er i alle tilfælde at hjælpe virksomheder og medarbejdere til en mere bæredygtig transportadfærd.

I det følgende vil de udenlandske ordninger blive nærmere beskrevet og med udgangspunkt heri skitseres, hvad vi kan gøre i den danske lovgivning.

Udenlandske incitamentsordninger

Cycle to work schemes (UK)

Som det fremgår af *vedhæftede* udgivelse fra Department of Transport, er baggrunden for den engelske ordning følgende: „To promote healthier journeys to work and to reduce environmental pollution.” Ordningen blev vedtaget i 1999 og gør det muligt at opmuntre medarbejdere til at cykle til arbejde, hvorved arbejdsgiveren kan høste fordel af en sundere arbejdsstyrke.

Både private og offentlige arbejdsgivere kan stille cykler og udstyr til rådighed for medarbejdere som et skattefrit gode: „...allows employers to loan cycles and cyclists' safety equipment to employees as a tax-free benefit.”

Det er en betingelse, at der er tale om en generel ordning for de ansatte, og at cykler og udstyr hovedsageligt anvendes til arbejdsrelaterede ture: „The tax exemption only applies when an employee mainly uses the cycle and cyclists' safety equipment for qualifying journeys. A qualifying journey for an employee means a journey, or part of a journey, a) between his or her home and workplace, b) between one workplace and another.” „'Mainly' means that more than 50 % of the time using the cycle and safety equipment must involve a qualifying journey.”

Det er muligt for virksomheden at stille mere end én cykel til rådighed, hvis forholdene gør det fordelagtigt. Arbejdsgiveren kan således vælge at stille en cykel til rådighed for kørsel fra bolig til kollektiv transportadgang og yderligere en cykel til transport til arbejdspladsen i den anden ende af den kollektive transportmulighed. For medarbejderen er det den samlede transporttid af cykling og kollektiv transport, der er vigtig for valg af et alternativ til bil.

Der er ikke krav om, at virksomheden skal føre logbog over kørte km. Men hvis medarbejderen ikke opfylder betingelsen om, at cykel og udstyr hovedsageligt anvendes til arbejdsrelaterede ture, dvs. mindst halvdelen af kørte km, kan der ske skatteindberetning med den virkning, at medarbejderen beskattes af den vederlagsfri benyttelse.

Det er virksomheden, der ejer cykler og udstyr, og virksomheden kan afskrive og fradrage udgiften i driftsregnskabet, ligesom der er fradrag for indgående moms. Det samme gælder leaset udstyr.

Ved udløb af låneperioden, f.eks. hvis medarbejderen skifter job, kan virksomheden give medarbejderen mulighed for at købe cykel og udstyr til markedsværdi.

Hvis virksomheden ønsker, at medarbejderen selv betaler en del af udgiften, kan der aftales en bruttolønslignende ordning.

For medarbejdere, der anvender egen cykel til forretningsmæssig kørsel, har virksomheden mulighed for at udbetale en godtgørelse på 20 pence pr. km, dvs. hvad der svarer til 1,60 kr. pr. km.

Incitamentsordninger i Holland og Belgien

I Belgien og Holland er der også indført økonomiske incitamentter til cykelpendlere.

Holland gennemførte en skattereform fra 2001. Hensigten med reformen var bl.a. at fremme miljøvenlige transportformer. Herved blev det gennemført, at en arbejdsgiver kan stille firmacykler, regntøj og andet cykeltilbehør til disposition for medarbejderne uden at disse skal svare skat heraf. Der blev endvidere indført et årligt fradrag for brug af egen cykel i forbindelse med transport til arbejde, og hollænderne tillader, at arbejdsgiveren skattefrit udbetaler op til 0,15 €pr. km.

I Belgien kan firmaer og offentlige myndigheder ligeledes betale deres ansatte for at cykle på arbejde. Taksten udgør 0,15 €pr. km pr. dag, dog max 15 km. Tilskuddet er skattefrit for cyklisterne, og firmaerne har fradrag for udgiften.

Der eksisterer desværre ikke en opdateret og detaljeret engelsk beskrivelse af de belgiske og hollandske ordninger.

Bicycle Commuter Tax Provision (USA)

Den amerikanske regering fik i oktober 2008 en krisepakke på 700 mia. \$ igennem Repræsentanternes Hus og Kongressen. I krisepakken er der en bestemmelse, der giver arbejdsgivere mulighed for at opnå et skattefradrag på 20 \$ (110 DKK) pr. måned for hver medarbejder der har en „kvalificeret cykelmåned”. Den ny bestemmelse var et af flere elementer med sammenhæng til klima, energibesparelse og transportregulering.

Som det fremgår af *vedhæftede* bilag forstås ved „kvalificeret cykelmåned” måneder, hvor medarbejderen regelmæssigt cykler en væsentlig del af vejen fra bopæl til arbejdsplads.

Fradraget skal anvendes af virksomhederne til at godtgøre medarbejderne udgifter til køb af cykel og cykeludstyr.

Hvis arbejdsgiveren godtgør mere end de 20 \$ pr. måned, bliver medarbejderen beskattet af forskelsbeløbet.

Den amerikanske ordning vil næppe rykke meget på transportvanerne, men er alligevel udtryk for en ny bestræbelse, som formentlig vil blive udbygget i de kommende år.

3 forslag til incitamenter i dansk lovgivning

De mobilitetsfremmende regler, som gælder i dag, virker *ikke* fremmende for bæredygtig transport, men favoriserer brug af bil. En grøn transportpolitik vil nødvendiggøre, at skattereglerne også inddrages.

Cykling til arbejde passer perfekt ind i mange virksomheder og arbejdspladsers ønske om at tage medansvar for miljø og sundhed. Med en incitamentsordning vil virksomhederne få mulighed for økonomisk at honorere cyklisternes indsats. De afholdte udgifter for virksomhederne og det mindskede skatteprovenu vil være givet godt ud, da udbyttet – både i virksomheds- og samfundsperspektiv – vil være langt større end investeringen. Cyklende medarbejdere udmærker sig ved at have færre sygedage og giver i det hele taget besparelser f.eks. i mindre behov for dyre bilparkeringspladser. Statens Institut for Folkesundhed oplyser i en rapport om ”Risikofaktorer og folkesundhed i Danmark”, at de der cykler til arbejde har markant færre sygedage end fysisk inaktive medarbejdere. Samlet set er der hvert år 3 mio. fraværsdage som følge af fysisk inaktivitet.

Det foreslås, at skattekommissionen og regeringen overvejer, hvordan der bedst muligt i den danske skattelovgivning kan indføres incitamenter i forhold til cykelpendlere.

Organisationerne deltager gerne i nærmere drøftelser af, hvordan lovgivningen bedst kan udformes. Det følgende er et idéoplæg:

1. Arbejdsgiverbetalt transport (fri cykel-ordning)

Hvis en arbejdsgiver ønsker at stille en cykel til rådighed for en medarbejder, vil medarbejderen blive beskattet af værdien, jf. Skm 2003.126 ØL, hvor en vederlagsfri benyttelse af en fri motorcykel blev beskattet.

Med inspiration i de udenlandske, velfungerende ordninger, herunder den engelske kan en cykelpendlerordning udformes som følger:

En arbejdsgiver kan skattefrit stille en cykel til rådighed for en ansat til brug for cykling til arbejde. Derudover kan en arbejdsgiver skattefrit betale for de løbende vedligeholdelsesudgifter.

Såfremt en arbejdsgiver helt eller delvist vederlagsfrit stiller en cykel til rådighed for en arbejdstager til brug for pendling mellem hjem og arbejde, skal der ikke betales skat, selvom cyklen også anvendes til private formål.

Skattefriheden kan også gælde eventuelt tilbehør i form af f.eks. cykelhjelme, regntøj, cykeltasker og cykelcomputer samt udgiften til reservedele ved vedligeholdelse.

Cyklen skal anvendes til pendling fra hjem til arbejdsplads – gerne i kombination med bus/tog. Skattefriheden finder også anvendelse, selv om cyklen benyttes til privat transport, jf. hvad der normalt vil være tilfældet ved arbejdsgiverbetalt periodekort til tog/bus.

Arbejdsgiveren bør fortsat skattefrit kunne dække omkostninger til bus-/togkort, og det bør præciseres/afklares, at det ligeledes er muligt at dække omkostninger til cykelparkering ved stationer/busterminaler eller omkostninger til medtagning af cykel med kollektiv transport.

Det bør skattemæssigt anerkendes, at der kan aftales en lavere bruttoløn, hvor arbejdsgiveren i stedet for at betale udgiften indgår aftale med den enkelte medarbejder om, at denne - helt eller delvist - påtager sig udgiften ved en kontantlønsnedgang i forbindelse med arbejdsgivers skattefri tildeling af cykel, udstyr, vedligehold og forsikring samt eventuelle bus-/togkort med den virkning, at skatten beregnes på grundlag af den lavere kontante løn.

Det bemærkes, at forslaget er alene tænkt som en illustration af, hvordan en ordning kan udformes, og at det naturligvis vil skulle underkastes en nærmere politisk og lovteknisk bearbejdning.

2. Kørselsgodtgørelse til cykelpendlere (brug af egen cykel)

Mange cykelpendlere anvender egen cykel og udstyr, men det er forholdsvis sjældent, at de vil have glæde af det nuværende befordringsfradrag, som ikke gælder for de første 24 km mellem hjem og arbejde. Ordningen kan dog benyttes ved længere afstande, hvor cyklen kombineres med kollektiv transport på en del af strækningen.

For at undgå at det i realiteten alene er bilister og togpendlere, der skattemæssigt tilgodeses i form af befordringsfradraget, vil der som i England, Holland og USA kunne indføres en særlig godtgørelsesordning, hvor arbejdsgiveren får adgang til at udbetale en skattefri godtgørelse. Organisationerne forestiller sig en ubureaukratisk ordning, hvor der kan udbetales et mindre månedligt beløb eventuelt beregnet i forhold til cyklede kilometer.

En mulighed er en godtgørelse på eksempelvis 200 kr. uanset antal cyklede km, men betinget af, at cyklen er brugt f.eks. mere end 75 pct. af turene den enkelte måned. En anden mulighed er, at arbejdsgiveren kan betale en godtgørelse på eksempelvis 1,50 kr. pr. cyklet km. En medarbejder, der har 5 km hver vej at cykle kan få et skattefrit tilskud på 10 km á 1,50 kr., dvs. op til 15 kr. pr. dag eller 300 kr. pr. måned, hvor cyklen har været anvendt mere end f. eks. 75 pct. af turene den enkelte måned. Inden for den tilladte grænse vil det efter forslaget være op til den enkelte arbejdsgiver at fastsætte størrelsen af kilometertilskuddet i forhold til egne medarbejdere.

Erfaringerne viser, at selv en mindre godtgørelse kan påvirke transportvalget. Det er muligt at gøre ordningen enkel at administrere, og da medarbejderens valg af transportmiddel er meget synligt, er der stort set ikke problemer med snyd.

3. Kørselsgodtgørelse for brug af egen cykel under arbejdet

I de gældende danske regler er kørselsgodtgørelse for arbejdskørsel i egen bil og på egen cykel fastsat ud fra en estimeret pris på benzin, forsikring, slid og afskrivning. Godtgørelsen er væsentligt højere for bilen end for cyklen (3,56 kr. pr. km mod 0,40 kr. pr. km.). Da de marginale udgifter ved kørsel i bil er mindre end godtgørelsen, indebærer de gældende regler en økonomisk tilskyndelse til at benytte egen bil til opgaver for arbejdsgiver.

Den gældende kørselsgodtgørelse for cyklister er helt utilstrækkelig i forhold til udgifterne og af en så beskeden størrelse, at den ikke anvendes i praksis. I Norge er taksten eksempelvis 1,50 NOK pr. cyklet km, mens den i England er 20 pence (1,60 DKK). En fastsættelse af godtgørelserne ud fra samfundsøkonomiske og miljømæssige hensyn bør tilskynde til brug af cyklen eventuelt ved, at der udbetales samme kilometergodtgørelse som ved bilkørsel. Ved kortere ture i bymæssig bebyggelse vil der ofte være en tidsmæssig besparelse ved brug af cykel, hvor man undgår problemer med at komme frem i snævre gader og tid til at finde parkeringsplads.

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Sendt til : pskper@skm.dk

26. marts 2009

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-post
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2009-112-0189
Sagsbehandler
Louise Offersen
Direkte 3319 3226

Vedrørende høring over Forslag til ændring af ligningsloven, lov om arbejdsmarkedsbidrag og virksomhedsskatteoven (Ændrede regler for beskatning af personalegoder, befodringsfradrag, gavefradrag, dagplejefradrag og rejsefradrag m.v.)

Ved e-post af 24. marts 2009 har Skatteministeriet anmodet Datatilsynet om bemærkninger til forslag til ændring af ligningsloven, lov om arbejdsmarkedsbidrag og virksomhedsskatteoven (Ændrede regler for beskatning af personalegoder, befodringsfradrag, gavefradrag, dagplejefradrag og rejsefradrag m.v.)

Datatilsynets udtalelse

I lyset af Datatilsynets anbefaling om, at private pc'er ikke benyttes arbejdsmæssigt, må det efter tilsynets opfattelse være forventeligt, at en virksomhed eller myndighed, der giver medarbejderne mulighed for at arbejde hjemmefra, stiller it-udstyr til rådighed for medarbejderen.

Efter Datatilsynets opfattelse vil det være meget uheldigt, hvis forslaget om multimediebeskatning medfører, at private pc'er fremover i højere grad benyttes arbejdsmæssigt til behandling af personoplysninger. Datatilsynet skal derfor anmode om, at overvejelser om denne mulige konsekvens indgår i forslaget og dets videre behandling.

En nærmere gennemgang af relevante dele af lovforslaget og Datatilsynets bemærkninger følger nedenfor:

Ifølge lovforslagets § 1, nr. 61, foreslås § 16, stk. 12, lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven) affattet således:

”Stk. 12. Den skattepligtige værdi af et eller flere multimedier, der af en arbejdsgiver m.v. som nævnt i stk. 1, er stillet til rådighed for den skattepligtiges private benyttelse, udgør et grund-beløb på 5.000 kr. (2010-niveau). Ved multimedier forstås computer med sædvanligt tilbehør, telefon, herunder oprettelses-, abonnements- og forbrugsudgifter samt selve telefonapparatet, og adgang til datakommunikation via en internetforbindelse, herunder engangsudgiften til etablering af internetforbindelsen. Den skattepligtige værdi nedsættes ikke med den skattepligtiges eventuelle betaling i indkomståret for råderetten eller brugen. Har samt-

lige goder, der er stillet til rådighed for den skattepligtiges private benyttelse, kun været stillet til rådighed en del af året, nedsættes den skattepligtige værdi svarende til det antal hele måneder, hvori ingen af goderne har været til rådighed. Grundbeløbet i 1. pkt. reguleres efter personskattelovens § 20.”

Af de almindelige bemærkninger fremgår, at en række elementer fra Forårspakke 2.0 indgår i lovforslaget, herunder bl.a. følgende:

”Multimediebeskatning

”Efter gældende regler beskattes fri telefon med en årlig standardsats på 3.000 kr. Anden datakommunikation, som fx ADSL er skattefri, hvis der er adgang til arbejdsstedets netværk. Ligeledes er arbejdsgiverbetalt pc med tilbehør i privatboligen skattefri.

Den teknologiske udvikling har efterhånden udvisket grænserne mellem en pc, en telefon og andre elektroniske hjælpemidler. Denne udvikling vil fortsætte fremover. Desuden kan gældende regler opfattes som uklare for borgerne, fx med hensyn til, hvordan fri telefon, der er indberettet, men ikke fortrykt på årsopgørelsen, skal selvangives.

Der er derfor behov for at fremtidssikre beskatningen af multimedia og muligheder for kommunikation.

Parterne er på den baggrund enige om at indføre en ny og ensartet multimediebeskatning. Lønmodtagere skal medregne 5.000 kr. årligt til indkomsten ved tildeling af arbejdsgiverbetalt pc, adgang til og brug af internettet eller fri telefon. Det svarer til en skattebetaling på op til 2.600 kr.

Denne ordning er administrativ enkel og sikrer en ensartet beskatning af de arbejdsgiverbetalte goder.

Initiativet træder i kraft 1. januar 2010.””

I afsnit 2.7.2 anføres endvidere bl.a. følgende:

” Multimediebeskatningen forudsætter, at arbejdstageren har privat rådighed over et af de pågældende goder. Rådighedsbegrebet indebærer, at det ikke er afgørende, om arbejdstageren faktisk benytter et af de omfattede personalegoder privat. Det forhold, at arbejdstageren konkret har mulighed for at bruge personalegodet privat, er nok til at udløse beskatningen. Samme rådighedsbegreb kendes blandt andet fra beskatningen af fri bil.

I praksis vil rådighedsbegrebet betyde, at hvis en arbejdstager én gang tager et af de pågældende goder med hjem, er godet bragt ind i den private sfære, og der er en formodning for, at der er privat rådighed over personalegodet. Denne formodning kan kun vanskeligt afkræftes og kun ved meget sikre beviser for, at telefonen eller computeren kun er brugt

erhvervsmæssigt. En arbejdsgiverbetalt fastnettelefon eller installation af bredbåndsforbindelse på arbejdstagerens bopæl vil altid udløse beskatning. Det forhold, at en arbejdstager har en bærbar computer på arbejdspladsen og har mulighed for at tage computeren med hjem, udløser ikke i sig selv beskatning, men tages computeren med hjem er der - som ovenfor anført - en stærk formodning for, at der er privat rådighed over computeren.

Som eksempel på tilfælde, hvor formodningen for privat rådighed over et multimedie kan afkræftes, selvom det tages med hjem på bopælen, kan nævnes den situation, hvor en person er på tjenesterejse og har et arbejdsbetinget behov for at få stillet et eller flere multimedier til rådighed, som kun må anvendes erhvervsmæssigt og faktisk kun anvendes erhvervsmæssigt, og hvor vedkommende ikke uden unødigt besvær har mulighed for at aflevere multimediet på arbejdspladsen.”

Datatilsynets bemærkninger

Datatilsynet skal henlede opmærksomheden på, at persondatalovens¹ sikkerhedskrav har betydning for mulighederne for at anvende private pc'er i arbejdsmæssig sammenhæng og ligeledes har betydning, hvis arbejds-pc'er undtagelsesvist tillades anvendt privat.

Ansattes brug af deres egen private pc i forbindelse med udførelsen af arbejdsopgaver kan efter Datatilsynets opfattelse indebære en risiko for, at eventuelle personoplysninger, der behandles, kommer til uvedkommendes kendskab eller behandles i strid med persondataloven.

Datatilsynet har således generelt anbefalet², at arbejdsrelaterede fortrolige og følsomme personoplysninger ikke behandles på medarbejderes private pc'er. Hvis en sådan behandling undtagelsesvist skal ske, bør der foreligge en aftale mellem arbejdsgiveren og den ansatte herom, og arbejdsgiveren skal konkret have sikret sig, at beskyttelsen af personoplysninger er tilstrækkelig.

I lyset af Datatilsynets anbefaling om, at private pc'er ikke benyttes arbejdsmæssigt, må det efter tilsynets opfattelse være forventeligt, at en virksomhed eller myndighed, der giver medarbejderne mulighed for at arbejde hjemmefra, stiller it-udstyr til rådighed for medarbejderen.

Efter Datatilsynets opfattelse vil det være meget uheldigt, hvis forslaget om multimedieskat medfører, at private pc'er fremover i højere grad benyttes arbejdsmæssigt til behandling af personoplysninger. Datatilsynet skal derfor anmode om, at overvejelser om denne mulige konsekvens indgår i forslaget og dets videre behandling.

¹ Lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer.

² Anbefalingen findes i sagen om e-post fra et psykiatrisk hospital, som er omtalt i Datatilsynets årsberetning for 2003:

http://www.datatilsynet.dk/fileadmin/user_upload/dokumenter/AArsberetninger/aars_03.pdf

Datatilsynet skal endvidere henlede opmærksomheden på, at virksomheden eller myndigheden i sine uddybende sikkerhedsregler eller sikkerhedspolitik skal have retningslinier for hjemmearbejdspladser. Dette er således et krav efter § 7, stk. 2, i sikkerhedsbekendtgørelsen³, som gælder for offentlige myndigheder. Heraf fremgår, at hvis behandling af personoplysninger finder sted på en pc-arbejdsplads uden for den dataansvarlige myndigheds lokaliteter, skal myndigheden fastsætte særlige retningslinier herfor, således at det sikres, at bestemmelserne om sikkerhedsforanstaltninger iagttages.

I Datatilsynets vejledning til sikkerhedsbekendtgørelsen⁴ (sikkerhedsvejledningen) omtales en række forhold, som der skal tages stilling til. Af de sikkerhedsmæssige problemområder, som skal vurderes, nævnes bl.a. anden anvendelse af hjemme-pc'en. Hvis den dataansvarlige tillader anden anvendelse, f.eks. til privat brug, skal der fastsættes retningslinier for denne anvendelse og etableres de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse dermed.

Datatilsynet forudsætter, at tilsynets hørings svar fremsendes til det relevante Folketingsudvalg og forventer endvidere at offentliggøre brevet på sin hjemmeside.

Kopi af dette brev er sendt til Justitsministeriet, Lovafdelingen, til orientering.

Med venlig hilsen

Janni Christoffersen
Direktør

---

³ Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 528 af 15. juni 2000, som ændret ved bekendtgørelse nr. 201 af 22. marts 2001, om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for den offentlige forvaltning.

⁴ Datatilsynets vejledning nr. 37 af 2. april 2001 til bekendtgørelse nr. 528 af 15. juni 2000 om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for den offentlige forvaltning.

DANSK KUNSTNERRÅD

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds gade 28
1402 København K
e-mail: pskper@skm.dk

København, d. 26. marts 2009

Vedr. høring over udkast til forslag om Lov om arbejdsmarkedsbidrag, samt høring over udkast til forslag til Lov om ændring af ligningsloven m.v. - j.nr. 2009-311-0028 - Loft over fradrag i henhold til rejseregler.

Dansk Kunstnerråd skal hermed kommentere de påtænkte lovforslag, som begge har konsekvenser for kunstnere. Det undrer os derfor, at hverken vi eller vores medlemsorganisationer er med på høringslisten.

Vedr. udkast til forslag om Lov om arbejdsmarkedsbidrag

Ved lovforslagets § 2, stk. 1, nr. 2. ændres det nuværende lovgrundlag omkring royalties, således at der såfremt lovforslaget vedtages fremover vil ske en arbejdsmarkedsbidragspligt på disse indtægter.

Dette finder vi ikke er rimeligt, da der er tale om indtægter stammende fra betaling af udnyttelse af immaterielle rettigheder. Ved en landsskatterets kendelse i maj 1998 (Tfs 1998.559) og ved efterfølgende cirkulære er det fastslået, at royalties (såsom betalinger fra CopyDan, Koda, Gramex mfl) – det vil sige om vederlag, som udbetales med støtte i ophavsretsloven som et ophavsretslig vederlag, ikke anses som arbejdsmarkedbidragspligtigt.

Der er ikke tale om indtægter direkte stammende fra en primær arbejdsindsats, men om andres udnyttelse af et værk.

Det er således en flerårig praksis man herved vil ændre, og ikke mindst vil denne ekstra beskatning ramme en gruppe mennesker, der i forvejen ofte har trange vilkår.

For skabende kunstnere betyder det endvidere, at de på den ene side skal betale arbejdsmarkedsbidrag som var de lønmodtagere og på trods af at de ikke nødvendigvis har udført et konkret stykke arbejde, når de modtager deres royalties. På den anden side har de ikke andre lønmodtagerrettigheder. Det betyder at der bliver en klar ubalance mellem ret og pligt for den enkelte kunstner.

Vi finder dette stærkt beklageligt, og håber vi at Skatteministeriet vil afstå fra, at fremsætte dette forslag.

Vedr. forslag til Lov om ændring af ligningsloven m.v

I lovforslaget indgår indførelsen af et loft på 50.000 kr. for fradrag for rejse- og opholdsudgifter, som afholdes af medarbejdere (forslagets pkt. 36 og 37).

Dansk Kunstnerråds skatteudvalg kan konstatere, at dette forslag er en forringelse for musikere, skuespillere, artister mv. , som er på turné en stor del af året eller som har længerevarende, men midlertidige engagementer langt fra deres bopæl.

Det anlås fra Dansk Kunstnerråds side, at med den nuværende takst vil alle kunstnere, som arbejder langt væk fra deres bopæl i mere end 4 måneder om året, blive berørt.

Det kunstneriske arbejdsmarked kræver stor fleksibilitet af kunstnerne og for et ikke uvæsentligt antal kunstnere er mange og til tider længerevarende engagementer fjernt fra bopælen en nødvendighed for at kunne forsørge sig som kunstnere. Denne fleksibilitet medfører uomtvisteligt merudgifter for kunstnerne, som de ved det omhandlede lovforslag altså mister fradrag for, hvis udgifterne overstiger 50.000 kr.

Vi finder det ikke rimeligt, at denne gruppe, som i forvejen har vanskelige vilkår, skal rammes yderligere, og vi foreslår derfor at forslaget om et loft over fradraget ikke fremsættes.

Da vi , som allerede nævnt, først sent er blevet opmærksom på høringen, har det ikke været muligt for Dansk Kunstnerråds skatteudvalg at drøfte forslagene grundigt. Vi vil derfor tillade os at indsende supplerende kommentarer i den kommende uge, hvis der er behov for det.

Med venlig hilsen

Franz Ernst,
formand

Dansk Kunstnerråd, Borgergade 111, 1300 Kbh K, tlf. 35384401, dkr@dansk-kunstnerraad.dk

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Den 27. marts 2009

Vedr. forslag til lov om ændring af ligningsloven, lov om arbejdsmarkedsbidrag og virksomhedsskatteloven

Vores opmærksomhed er blevet henledt på nogle yderst u hensigtsmæssige konsekvenser af det fremlagte forslag om multimediebeskatning. Vi skal beklage, at vort høringssvar kommer for sent, men vi har – af en eller anden grund – ikke fået tilsendt lovforslaget i høring, og først i går blev vi opmærksomme på de uheldige konsekvenser af forslaget.

Gennemføres multimediebeskatningen som foreslået, vil det få yderst uheldige konsekvenser for de frivillige ledere. I forvejen kæmper mange idrætsforeninger med at rekruttere frivillige. Multimediebeskatningen vil påføre det frivillige arbejde flere omkostninger og dermed besvære rekrutteringen yderligere.

Forslaget strider således mod en række af de bestræbelser regeringen og den frivillige idræt har forsøgt at gennemføre med henblik på at lette det frivillige arbejde og styrke rekrutteringen af frivillige ledere. Det strider mod det arbejdede kulturministerens såkaldte Tæskehold gennemførte for nogle år siden, og det strider mod de forslag og intentioner, der ligger i den netop offentliggjorte rapport fra Breddeidrætsudvalget.

Vi ser frem til at kunne indgå i en yderligere dialog.

Med venlig hilsen

Søren Riiskjær
Afdelingschef

Skatteministeriet
att. Annemette Ottosen

Ref. PGJ/-

26.03.2009

Høringssvar vedr. j.nr. 2009-311-0028:

Ændring af ligningsloven m.fl. love om bl.a. beskatning af personalegoder

I anledning af det i høring fremsatte forslag om ændrede regler for beskatning af personalegoder tillader DJØF sig hermed at fremkomme med bemærkninger til brug for overvejelserne i den videre lovgivningsproces.

DJØF havde stor anerkendelse til Skattekommissionens reformforslag af 2. februar 2009. Dels var der tale om et væsentligt skridt i løsningen af opgaven at lette skatten på den kernearbejdskraft, som det danske samfund over de næste mange år vil opleve en meget stor – og udviklingstruende – mangel på. Dels var der tale om et velgennemtænkt og konsekvent forslag til en fuld finansiering, som ville fastholde og styrke den langsigtede finansiering af det danske velfærdssamfund.

Den indgåede skatteaftale mellem regeringspartierne og Dansk Folkeparti er ikke præget af samme konsekvens, om end der er trukket på en stor andel af elementerne i Skattekommissionens reformforslag.

Den manglende konsekvens viser sig bl.a. på området for ændret beskatning af personalegoder. Skattekommissionen lagde op til en ensartet holdning til ydelser betalt eller stillet til rådighed af arbejdsgiver for medarbejderne. Denne konsekvens er imidlertid opgivet med skatteaftalen, og der fremtræder en mere tilfældig samling indgreb over for personalegoder. I den forbindelse forekommer forslaget om en multimedieskat mindre velbegrunderet.

Der savnes flere elementer i lovforslaget:

- Refleksion over den samfundsmæssige nytte af en fleksibel anvendelse af elektroniske hjælpemidler (herunder højere effektivitet og bedre arbejdstilrettelæggelse)
- Tilkendegivelser om de økonomiske konsekvenser for det offentlige i form af kompensationsordninger for de medarbejdere, som arbejdsgiveren ønsker opgaveløsninger fra via fleksible elektroniske hjælpemidler (herunder for staten og via økonomiaftalerne med kommuner og regioner)

**Danmarks Jurist- og
Økonomforbund**
Gothersgade 133
Postboks 2126
1015 København K

Telefon 33 95 97 00
Telefax 33 95 99 99

djoef@djof.dk
www.djof.dk

Finansminister
Lars Løkke Rasmussen
Finansministeriet
Christiansborg Slotsplads 1
1216 København K

K O P I

- Overvejelser og fastlæggelse af regler for de medarbejdere, der som led i deres tjeneste er konkret forpligtede til at have et eller flere af de elektroniske hjælpemidler til rådighed, hvorved de ikke i lighed med alle andre kan undvige en ekstrabeskatning af deres arbejdsindsats.

DJØF bemærker i den sammenhæng, at lovforslaget anerkender, at der vil være private virksomheder, som via lønforhøjelser, der kompenserer medarbejderne for multimediebeskatningen, vil komme til at opleve økonomiske byrder i anledning af forslaget. Dette understreger det inkonsekvente i ikke at nævne et helt tilsvarende pres på det offentlige område.

Det må i øvrigt understreges, at der vil være en hel del medarbejdere, der ikke får nogen nævneværdig andel i de samtidigt gennemførte skattelettelser, hvilket vil øge presset for kompensationsordninger.

DJØF har udtalt sig om de her nævnte problemfelter i et brev til statens samlede arbejdsgiver – finansministeren. Dette brev vedlægges dette høringssvar.

Med venlig hilsen

Pia Gjellerup
Chef for politisk afdeling

Vedr. løsning af arbejdsopgaverne efter gennemførelse af en multimedieskat

Kære finansminister,

DJØF har noteret sig den politiske aftale om en skattereform. Reformen har som sit udtalte formål at sikre mere arbejdskraft i de kommende år, herunder mere af den arbejdskraft, der er mest mangel på – den højere uddannede arbejdskraft, hvor den internationale konkurrence er størst. Dette formål anerkender DJØF fuldt ud.

Ref. LQV/pgj

13.03.2009

**Danmarks Jurist- og
Økonomforbund**
Gothersgade 133
Postboks 2126
1015 København K

Telefon 33 95 97 00

Telefax 33 95 99 99

djoef@djoef.dk

www.djoef.dk

Aftalen imødekommer i væsentlig grad det ene af DJØFs skattepolitiske hovedsynspunkter – at de progressive skatter på arbejdsindkomst ikke skulle træde ind på et så tidligt tidspunkt, at den kom til at hvile på kernearbejdskraften i det danske samfund, herunder hovedparten af almindelige djøfere.

Aftalen har vanskeligere ved at imødekomme det andet af DJØFs skattepolitiske hovedsynspunkter – at lettelser i skatten på arbejde skulle finansieres fuldt ud ved stigninger i andre skatter og afgifter for at sikre en stabil finansiering af det danske velfærdssamfund. DJØF støtter således bestræbelserne for at sikre finansieringen, men DJØF har ikke forholdt sig konkret til de enkelte finansieringsforslag, da de i meget høj grad hviler på politiske afvejninger og samlede hensyn.

Imidlertid er der et finansieringsforslag, der for en del af de berørte skatteydere har en virkning, der modvirker hovedformålet – at skaffe adgang til mere højt kvalificeret arbejdskraft. Det er forslaget om en ensartet beskatning af elektronisk udstyr, som foreslås omfattet af en multimedieskat.

En sådan skat kan man ud fra en skattepolitisk synsvinkel argumentere for, men den efterlader nogle udfordringer for arbejdsmarkedet, hvorfor vi skriver til dig, som en faglig organisation til statens arbejdsgiver, og dermed til den store arbejdsgiver, der kan lægge linjen i håndteringen af disse udfordringer.

Virkelig mange af vore medlemmer har fået stillet elektronisk udstyr til rådighed af deres arbejdsgiver. Ikke som et personalegode, men som et helt nødvendigt arbejdsredskab, der øger medarbejdernes muligheder for at løse arbejdsopgaverne.

Vi er derfor af den opfattelse, at staten udelukkende har stillet dette udstyr til rådighed for medarbejdere i deres hjem i det omfang, der er strengt arbejdsmæssige begrundelser bag. Men denne opfattelse kan være forkert. Vi er derfor interesserede i at få svar på følgende spørgsmål:

- Hvor stor en andel af medarbejderne skønnes at have fået stillet udstyr til rådighed i deres hjem, hvor der IKKE er en arbejdsmæssig begrundelse?
- Hvor stor er andelen i de medarbejdergrupper, der kan henregnes til DJØFs organisationsområde?

Det er naturligvis sådan, at man ikke kan pålægge medarbejdere at modtage nogle arbejdsredskaber til brug i deres hjem med den følgevirkning, at de pådrager sig en ekstra udgift hertil i form af en beskatning af kr. 5.000. Medarbejdere kan således vælge at levere udstyret tilbage til arbejdsgiveren.

Dette vil føre til en mindre fleksibilitet og – ikke mindst – langt mindre samlet arbejdstid over ugen i kombination med øget stresspåvirkning. Dette modvirker i meget høj grad det overordnede mål, der sigtes på med skattereformen, om fremskaffelse af mere højtuddannet arbejdskraft.

Det må derfor være vigtigt for staten som en meget stor arbejdsgiver med en stor andel højtuddannet arbejdskraft at finde veje til at opretholde en opgaveløsning, der fastholder en fleksibel og omfattende opgaveløsning.

DJØF foreslår, at der opstilles modeller for kompensation til medarbejdere med udlånt elektronisk udstyr som arbejdsredskaber. Det vil være hensigtsmæssigt, om disse modeller allerede er på plads i det tidlige efterår, således at der for både medarbejdere og de enkelte ministerområder er skabt en klarhed over den fremtidige løsning af arbejdsopgaverne.

DJØF stiller sig naturligvis gerne til rådighed for drøftelser af sådanne modeller men forventer i øvrigt, at der aftales en ramme herfor med de relevante overenskomstparter.

I den forbindelse vil DJØF gerne have svar på følgende spørgsmål:

- Har Finansministeriet inddraget de kommunale organisationer i overvejelserne om konsekvenserne for arbejdets gennemførelse af en indførelse af en multimedieskat – også på de medarbejdere, der har det pågældende elektroniske udstyr som et nødvendigt arbejdsredskab.

DJØF forestiller sig, at staten, som jo både er beslutningstager og arbejdsgiver vil kunne vise en konstruktiv løsning af spørgsmålet, som kan anvendes af såvel de kommunale som de private arbejdsgivere.

Med venlig hilsen

Lars Qvistgaard
Formand for DJØF Overenskomstforening

SKATTEREVISORFORENINGEN

Til Skatteministeriet
Departementet

Skatteudvalget

Formand:

Jesper Kiholm
Skattecenter Tønder
Pioner Allé 1
6270 Tønder
Telefon: 72 38 94 68
E-mail: jesper.kiholm@skat.dk

Tønder, den 26. marts 2009

Høringssvar vedrørende Forslag til Lov om ændring af ligningsloven, lov om arbejdsmarkedsbidrag og virksomhedsskatteoven (Ændrede regler for beskatning af personalegoder, befodringsfradrag, gavefradrag, dagplejefradrag og rejsefradrag m.v.).

Skatterevisorforeningen takker for det modtagne materiale, og kan i den forbindelse meddele, at vi har følgende bemærkninger til det modtagne lovforslag:

Om lovforslagets indhold vedrørende rejsegodtgørelse/-fradrag efter ligningslovens § 9 A.

SRF hilser det – fra et administrativt synspunkt – velkomment, at der indføres et loft over fradrag for rejseudgifter.

SRF skal dog bemærke, at når der ikke indføres et tilsvarende loft over godtgørelse for rejseudgifter vil der reelt stadig være fradragsret for private udgifter over 50.000 kr. hvis arbejdsgiveren vælger at dække udgifterne som skattefri godtgørelse. Der burde derfor være en tilsvarende begrænsning for rejsegodtgørelser, i hvert fald i tilfælde hvor godtgørelsen ydes i forbindelse med en nedsættelse af lønnen.

SRF er klar over, at der kan være tekniske vanskeligheder med at formulere en lovbestemmelse med et sådant indhold tilstrækkeligt præcist. Det kunne derfor overvejes, at der fastsættes en grænse for arbejdsgiverens udbetaling af skattefri godtgørelser, ligeledes på 50.000 kr. som ikke skal være gældende i tilfælde, hvor arbejdsgiveren sender den ansatte på en tjenesterejse.

SRF skal desuden bemærke, at når fradragsbegrænsningen sker til 50.000 kr. pr. år vil der blive et misforhold mellem den medarbejder, der har et midlertidigt arbejdssted fra 1. juli til

30. juni i forhold til den medarbejder der har et midlertidigt arbejdssted fra 1. januar til 31. december.

Det kunne derfor overvejes, om der udover fradragsbegrænsningen på 50.000 kr. årligt skal være en fradragsbegrænsning på 50.000 kr. gældende for fradrag inden for 12 måneders perioden på et givet midlertidigt arbejdssted.

SRF skal vedrørende rejsereglerne – herunder definitionen af en rejse – bemærke, at der er et meget stort administrativt behov for en klar lovmæssig definition af, hvornår der er tale om et midlertidigt arbejdssted, og hvornår en rejse begynder og slutter.

Efter SRFs opfattelse må det i forbindelse med lovforslaget overvejes helt at forlade den praksis, hvorefter det i tilfælde af arbejde på et arbejdssted der efter sin karakter ikke er midlertidigt, f.eks. en fabrik, skal afgøres ud fra ansættelsesforholdets aftalte varighed, om der er tale om et midlertidigt arbejdssted eller ej. Gældende praksis er uklar på området, idet der findes udmeldinger om, at det i forbindelse med et arbejdssted der efter sin karakter er fast, kræver en arbejdsmæssig begrundelse for at en 12 måneders kontrakt kan anses at medføre at der er tale om et midlertidigt arbejdssted. Og ved en forlængelse af en sådan kontrakt kræves der en særlig arbejdsmæssig begrundelse. Sådanne kriterier er ikke praktisk administrerbare og bør derfor ændres, så det afgørende alene er om arbejdsstedet efter arbejdets art er fast eller midlertidigt.

Der er ligeledes stor usikkerhed i praksis om, hvornår en rejse begynder eller slutter, særligt for ansatte i transporterhvervene. En sådan usikkerhed bør fjernes, enten ved at der fastsættes en bestemmelse om, at en rejse i sådanne erhverv begynder og slutter på bopælen eller at den starter og slutter på arbejdsgiverens adresse eller et andet fast mødested som arbejdsgiveren har fastsat.

SRF skal vedrørende 12 måneders begrænsningen af rejseudgifter på et konkret midlertidigt arbejdssted bemærke, at der ikke ses nogen særlig begrundelse for, at begrænsningen alene skal gælde for kostudgifter, men ikke for logiudgifter, særligt ikke når 50.000 kr.s begrænsningen gælder for begge udgiftstyper.

Baggrunden for at der gælder en 12 måneders begrænsning vedr. kostudgifter er, at den ansatte forventes at kunne indrette sig på forholdene herunder økonomisk inden for 12 måneder. Dette forhold gør sig også gældende for logiudgifter.

I forbindelse med bemærkningerne til lovforslaget skal SRF vedrørende beskrivelsen af gældende regler (afsnit 2.3.1.) bemærke, at følgende sætninger ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne:

”Reglerne om, at et arbejdssted kun kan være midlertidigt i op til 1 år, gælder som nævnt kun i forhold til standardsatsen for kost og småfornødenheder.

Hvad angår satsen for logiudgifter, må der foretages en konkret vurdering af, om arbejdsstedet er midlertidigt”.

Det korrekte er, at der ingen fast tidsmæssig grænse er for, hvornår et arbejdssted er midlertidigt. Dette skal altid vurderes konkret fra starten af arbejdsopholdet. Hvis der er tale om et fast arbejdssted, kan rejserreglerne slet ikke anvendes. Er der tale om et midlertidigt arbejdssted, gælder der for kost og småforbrugsudgifter en tidsmæssig grænse for godtgørelse/fradrag på 12 måneder. For logiudgifter gælder der derimod ingen 12 måneders grænse, hvorfor godtgørelse/fradrag for logiudgifter kan ydes, så længe arbejdsstedet er midlertidigt. Der er heller ingen tidsmæssig grænse for, hvor længe en arbejdsgiver kan yde fri kost på et midlertidigt arbejdssted.

Vedrørende formuleringen af lovforslagets § 1 nr. 36 (LL § 9 A stk. 7. 4. pkt.) skal SRF gøre opmærksom på, at formuleringen ikke giver klarhed over, om de 50.000 kr. gælder før eller efter at fradragsbeløbet er reduceret med modtagne godtgørelser fra arbejdsgiveren.

SRF skal derfor foreslå, at bestemmelsen formuleres således, at fradrag ikke kan foretages for udgifter, der overstiger 50.000 kr., og at fradraget herudover reduceres med udgifter, arbejdsgiveren har godtgjort.

Efter forslaget skal loftet 50.000 kr. også gælde for selvstændige erhvervsdrivende, som anvender standardfradrag. I modsætning til lønmodtagere skal der imidlertid ikke være et loft, hvis de faktiske udgifter fratrækkes.

SRF finder ingen særlig begrundelse for denne forskelsbehandling, hvorfor det foreslås, at der også for selvstændige erhvervsdrivende skal gælde et loft på 50.000 kr. ved fradrag for faktiske udgifter.

Om lovforslagets indhold vedrørende Multimediebeskatning:

SRF hilser forslaget om multimediebeskatning på 5.000 kr. årligt velkomment ud fra et administrativt synspunkt, idet forslaget om en standardbeskatning medfører en betydelig regelforenklings.

SRF ønsker dog, at der i bemærkningerne til lovforslaget præciseres, hvilken indflydelse denne beskatning har på de eksisterende kontantlønsordninger, hvor medarbejderen f.eks. medfinansierer en PC-ordning mod en nedgang i kontantlønnen.

SKATTEREVISORFORENINGEN

Kontantlønsordninger har vundet større og større udbredelse, men der er ikke klart i lovforslaget taget stilling til konsekvensen af disse ordninger i forhold til multimediebeskatningen. Kan multimediebeskatning undgås for de eksisterende kontantlønsordninger? og kan nye ordninger etableres uden dette medfører multimediebeskatning?

Det fremgår af lovforslagets bemærkning at Multimediebeskatningen foreslås at gælde for den enkelte arbejdstager, hvis vedkommende har rådighed over et eller flere af de omfattede goder.

SRF kan ikke af lovforslaget se, at der måtte være taget højde for den situation, hvor en arbejdstager har to arbejdsgivere, hvoraf den ene stille telefon til rådighed for arbejdstageren og den anden stiller bredbånd til rådighed.

SRF finder, at det bør tydeliggøres om der i denne situation skal multimediebeskatning med 5.000 kr. pr. arbejdsgiver i lighed med lovforslagets bemærkninger om ægtefællers multimediebeskatning med 2 x 5.000 kr. hvis begge ægtefæller hver af deres arbejdsgiver har fået stillet et eller flere af de pågældende goder til rådighed.

Med venlig hilsen

Jesper Kiholm
Formand for Skatterevisorforeningens Skatteudvalg

Skatteministeriet
Nicolai Eigtvedsgade 28
1412 København K

Høringssvar vedrørende Forårspakke 2.0

Skatteministeren har den 20. marts 2009 sendt diverse lovforslag vedrørende Forårspakke 2.0 i høring med frist for afgivelse af høringssvar den 26. marts 2009.

Indledningsvis skal Finansrådet påpege den ekstremt korte høringsfrist, hvorfor Finansrådet forbeholder sig ret til at vende tilbage med uddybende kommentarer.

Materialet er ekstraordinært omfattende, og det kan ikke på så kort tid påregnes, at lovforslagets interessenter på nogen måde er i stand til at gennemgå udkastene til lovforslag på betryggende vis. Da ikrafttrædelsen tillige sker meget hurtigt, må det påregnes, at der bliver et udtalt behov for "reparationer" efterfølgende, hvilket har den uundgåelige konsekvens, at der opstår utilsigtet usikkerhed om, hvordan de enkelte regler skal opfattes, og med den risiko, at reglerne ikke bliver implementeret ordentligt.

Dette er hverken i sektorens eller skattemyndighedernes interesse. Det foreslås derfor, at høringsfristen forlænges.

Helt generelt – og i lyset af proceduren vedrørende forlængelse af udbetalingsstidspunktet på kapitalpensioner – vil der være en lang række udfordringer i relation til, at mange af de foreslåede regler skal have virkning fra indkomståret 2010. Selvstændigt erhvervsdrivende og selskaber med bagudforskudt indkomstår kan meget snart være i indkomståret 2010, og enkelte fysiske personer kan allerede være det.

Forslag til Lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, skattekontrolloven, kildeskatteloven, ligningsloven og forskellige andre love (Enkel og effektiv kontrol samt mindre skatteplanlægning)

Indledningsvis skal henvises til behandlingen af L 63, som tilsyneladende atter er strandet. De kommentarer, som Finansrådet på daværende tidspunkt fremsatte over for Skatteministeriet, kan i vidt omfang gentages i relation til nærværende lovforslag.

Finansrådet har imidlertid noteret sig, at den udvidede fradragsadgang for aktietab, som L 63 lagde op til, nu tilsyneladende ikke længere er aktuel,

26. marts 2009

Finansrådets Hus
Amaliegade 7
1256 København K

Telefon 3370 1000
Fax 3393 0260

mail@finansraadet.dk
www.finansraadet.dk

Journalnr. 115/13
Dok. nr. 216877-v1

uanset at den var begrundelsen for overhovedet at udvide pengeinstitutternes indberetningspligt. Indberetningen bør på denne baggrund principielt slet ikke udvides. Såfremt lovforslaget måtte blive vedtaget i sin nuværende form, er Finansrådet således helt overordnet alvorligt bekymret over de øgede indberetningskrav og overbevist om, at indberetningerne efterfølgende vil indebære en lang række udfordringer med risiko for uklarheder og vilkårligheder. Særlig indberetninger vedrørende aktier optaget til handel på regulerede markeder volder problemer, jf. nærmere nedenfor og vores bemærkninger til lovforslagets § 2, nr. 9 og 13.

Finansrådet skal derfor opfordre til, at sektoren inddrages tæt i det eventuelle videre arbejde.

Overordnet set er det således ønskeligt, at loven så vidt muligt kun opererer med et begreb, således at "børsnoterede aktier" udgår og erstattes af "aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked".

Ifølge lovforslaget sondres der mellem aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked og aktier, der er noteret på en fondsbørs. Hvis aktierne er optaget til handel på et reguleret marked, men ikke er noteret på en fondsbørs, er der direkte fradrag for tab, mens et tab kun er modregningsberettiget for aktier, som er noteret på en fondsbørs.

Lovgivningen om de to typer af aktier er efter implementeringen af MiFID-direktivet imidlertid stort set ens. Efter Finansrådets opfattelse giver det derfor ikke umiddelbart mening, at der skattemæssigt skal sondres mellem de to typer aktier. Denne sondring vil i praksis give endog meget store problemer. Sondringen kan foretages for så vidt angår de danske aktier, men vil være overordentlig vanskelig at foretage for fondshandlere såvel som kunder for så vidt angår de udenlandske aktier.

For aktier optaget til handel på et reguleret marked eller aktier, som er noteret på en børs, betinges muligheden for tabsfradrag eller modregning af, at der er sket korrekt indberetning af aktiekøb fra fondshandlere. Finansrådet finder det uheldigt, at den materielle skattemæssige behandling på denne måde styres af nogle formelle indberetningsregler, idet det vil være særdeles urimeligt, hvis en skatteyder af denne grund nægtes fradrag for tab blot fordi, der er sket en formel fejl. Finansrådet skal i denne forbindelse bemærke, at bankerne gør deres yderste for til stadighed at opfylde alle indberetningspligter til SKAT, og det er derfor ikke rimeligt, at skatteyderen skal straffes ved at få problemer med retten til tabsfradrag eller modregning, hvis indberetningen i et enkelt tilfælde skulle glippe.

Finansrådet finder det endvidere uheldigt, at ansvaret for selvangivelsen ved den påtænkte ordning flyttes fra skatteyderen selv til fondshandlere mv. Det er efter Finansrådets opfattelse helt fundamentalt at fastholde, at skatteyderen selv er ansvarlig for selvangivelsen. Dette indebærer også, at skatteyderen må have mulighed for at få fradrag for tab, hvis han selv over for SKAT kan fremlægge en købsnota eller andet, der kan dokumentere, at

tabet er reelt, uden at vedkommende skal formå den indberetningspligtige til at korrigere en gammel indberetning. Hvis der er gået mange år, kan det være tvivlsomt, om bankerne kan fremskaffe gamle oplysninger om indberetninger, og i visse tilfælde vil det være helt umuligt, fx hvis banken er lukket.

Herudover giver forslaget anledning til følgende enkeltstående kommentarer:

§ 1, nr. 13)

Følgende bedes bekræftet:

Fremførselsberettigede tab opstået før 1. januar 2006 på børsnoterede aktier hos personer kan - uanset bestemmelsens formulering - fortsat modregnes uden tidsmæssig begrænsning.

§ 1, nr. 55)

Det foreslås, at gamle tab omfattet af den nugældende ABL § 8, stk. 3, (selskabers tab på aktier ejet i mindre end 3 år), skal kunne modregnes i gevinst på aktier omfattet af forslaget § 9. Da udbytter og avancer efter forslaget nu beskattes ens, bør gamle tab omfattet af ABL § 8 stk. 3, tillige kunne modregnes i udbytter fra aktier omfattet af ABL 9, der medregnes fuldt ud i selskabets skattepligtige indkomst.

I bestræbelserne på at gøre reglerne så enkle så muligt og hurtigst muligt få modregnet selskabers gamle tab på aktier ejet i mindre end 3 år, foreslås det, at tab omfattet lovforslagets § 1 nr. 55 tillige skal kunne modregnes i gevinst på investeringsselskaber m.v. omfattet ABL § 19.

§ 2, nr. 2)

Følgende bedes bekræftet:

Den omstændighed, at skatteyderen ikke selv kan påvirke de enkelte felter, ændrer ikke skatteyderens formelle ansvar for skatteansættelsens rigtighed.

§ 2, nr. 9 og 13)

For at kunne indberette noget om "regulerede markeder" globalt er det påkrævet, at sektoren forsynes med en entydig, udtømmende fortegnelse over de markeder, der globalt set er omfattet af begrebet. Fortegnelsen skal til stadighed være ajourført. I modsat fald kan pengeinstitutterne ikke påtage sig denne sontring i forbindelse med indberetningen.

§ 2, nr. 16)

Særskilt indberetning af handel med aktier i de såkaldte investeringsselskaber kan kun gennemføres, hvis investeringsselskabet selv har meddelt sin status, og denne meddelelse er afgivet til pengeinstitutterne på nærmere formaliserede vilkår. Aktier i udenlandske investeringsselskaber kan selv sagt ikke blive omfattet af en sådan indberetning.

§ 3, nr. 6 – 8)

Er det korrekt forstået, at den daglige rente ved indbetaling af forskudsskat og restskat ikke kan fratrækkes, samt at den rente, der modtages sammen med overskydende skat, er skattefri?

Udbytte fra udenlandske investeringsforeninger

Kunder, der modtager udbytte fra udenlandske investeringsforeninger skal selvangive særskilt på Blanket 04.012 "Selvangivelse for udenlandsk indkomst", rubrik 430 "Udenlandsk aktieudbytte, der er kapitalindkomst, før fradrag af evt. udbytteskat".

Journalnr. 115/13

Dok. nr. 216877-v1

Det vil være hensigtsmæssigt, såfremt kunderne kunne selvangive sådanne beløb blot ved at indsende oplysningskortet til SKAT eller via TastSelv.

Finansrådet er naturligvis opmærksom på, at såfremt børsnoterede udenlandske investeringsforeningsbeviser ligger i et dansk depot, så er depotfører pligtig til at indberette udlodningen.

Forslag til Lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven og forskellige andre love (Harmonisering af selskabers aktie- og udbyttebeskatning mv.)

Ovenstående lovforslag giver anledning til følgende bemærkninger:

§ 1, nr. 10)

Beskatningen af porteføljeaktier i selskaber og fonde strammes på flere måder; først og fremmest ved, at skattefriheden efter tre års ejertid afskaffes, og at udbytte skal beskattes fuldt ud. Da der er tale om, at en sådan indkomst allerede er beskattet mindst en gang, vil resultatet almindeligvis være en samlet selskabsbeskatning på 43,75 pct. eller mere for danske aktier.

Finansrådet er opmærksom på, at denne stramning er med til at finansiere Forårspakken, men at den også må forventes at minimere interessen for aktieinvestering i danske selskaber.

Bankernes fælles forsyningselskaber

Finansrådet har som bekendt ad flere omgange henvendt sig til skatteministeren vedrørende ovenstående selskaber, idet disse rammes særlig hårdt af forslaget om stramning af porteføljeaktier.

Der eksisterer som bekendt i dag i banksektoren en række såkaldte fælles forsynings- eller infrastrukturselskaber. Selskaberne ejes typisk i fællesskab af de mindre og mellemstore banker med en ejerandel på mindre end 10 pct. hver, hvorfor disse ved lovforslaget bliver stillet væsentligt ringere end før og end aktionærer, der måtte eje mindst 10 pct. af selskaberne. Dette gør sig gældende i relation til beskatning af udbytter såvel som aktieavancer.

Selskaberne er karakteriseret ved, at deres aktivitet er en naturlig forlængelse af bankernes aktivitet inden for bl.a. realkredit, pension, IT, investe-

ringsforvaltning og betalingsformidling, idet selskaberne udøver servicevirksomhed for aktionærbankerne og deres kunder. Som udgangspunkt er der tale om unoterede selskaber, hvor der ofte er særlige aftaler om uomsættelighed af aktierne som følge af disse selskabers særlige natur. Måden, som aktierne i forsyningsselskaberne er fordelt mellem aktionærerne på, afspejler endvidere i visse tilfælde graden af det enkelte pengeinstituts forretningsmæssige aktivitet med selskabet. Der foretages derfor omfordeling af aktier mellem aktionærerne – første gang typisk efter tre år, da det så efter de gældende regler kan ske skattefrit – således at ejerandelen afspejler den enkelte aktionærs aktuelle forretningsmæssige aktivitet med forsyningsselskabet. Ifølge lovforslaget vil aktionærerne modsat tidligere blive beskattet ved en sådan omfordeling. Karakteristisk for alle selskaberne er, at de bidrager til at fastholde en effektiv og konkurrencedygtig dansk finansiel sektor, men at deres aktionærer ved nærværende lovforslag stilles meget ringe skattemæssigt set.

Finansrådet har noteret sig, at de fælles forsyningsselskaber dog ifølge forslaget skal beskattes efter et realisationsprincip, da selskaberne har til formål at fremme aktionærernes fælles erhvervsmæssige interesser gennem deres deltagelse som aftagere mv. Finansrådet påskønner naturligvis, at lovgiver således anerkender, at disse forsyningsselskaber kan adskilles fra øvrige selskaber, og at de bør undergives en særlig skattemæssig behandling. I forlængelse heraf skal Finansrådet opfordre til, at der tages et yderligere skridt ved at bevare den nuværende skattefrihed efter tre år for disse selskaber. Herved undgås en usaglig forvridding i beskatningen afhængig af ejerandelen i de pågældende selskaber.

Lagerbeskatning af aktier

Beskatningen af porteføljeaktier kompliceres endvidere af, at avancer eller tab i fremtiden skal beskattes efter lagerprincippet. Den samlede skat bliver herved – når der korrigeres for et fremrykket provenu til staten - den samme som efter realisationsprincippet. Såfremt kurserne også i fremtiden er meget volatile, vil opgørelsen af gevinst eller tab føre til voldsomme svingninger fra år til år og vil endvidere resultere i en helt unødvendig kompleksitet. Selskaber, fonde og foreninger skal løbende værdiansætte ikke blot de børnoterede værdipapirer, men også de unoterede, med de usikkerheder, som dette medfører. Bemærk, at § 1, nr. 33 på ingen måde sikrer, at værdiansættelsen bliver entydig.

Finansrådet foreslår på den baggrund, at beskatningen af porteføljeaktier generelt også i fremtiden følger realisationsprincippet, så det bliver købs- og salgssummen og dermed investors reelle avance eller tab, der er grundlag for skattebetalingen, og ikke de mere eller mindre tilfældige værdiudsving i investeringsperioden.

Alternativt foreslår Finansrådet, at der etableres en carry-back mulighed for selskaber, der ved ophør står med skattemæssige underskud på grund af kursfald i det sidste indkomstår, og som tidligere har betalt skat af urealiseret aktieavance.

Overgangsordninger til lagerprincippet

Ifølge lovforslagets § 22, stk. 6, vil porteføljeaktier, der har været ejet mindre end tre år, være skattepligtige for tidspunktet for de nye reglers virkningstidspunkt, det vil sige fra og med indkomståret 2010.

Såfremt aktierne blev afstået lige før dette tidspunkt, ville avancen blive beregnet i forhold til den faktiske anskaffelsessum. På baggrund heraf foreslås det, at porteføljeaktierne ved indkomstårets begyndelse skal anses for at have en værdi svarende til den faktiske anskaffelsessum. Dette indebærer, at såfremt der den 1. januar 2010 har været fortjeneste på disse aktier ejet under tre år, vil selskabet blive beskattet af hele fortjenesten, selvom aktierne i henhold til de gældende regler ville kunne have været afstået skattefrit, såfremt selskaberne havde beholdt aktierne i mindst tre år. Selskaberne bliver således urimeligt hårdt ramt af ændret lovgivning, hvorfor Finansrådet finder, at det må være på sin plads, at selskaber, der har anskaffet porteføljeaktier inden lovens vedtagelse, skal kunne afstå disse efter den nugældende ABL § 9, stk. 1, jf. ABL § 46.

Ifølge lovforslaget skal porteføljeaktier ejet af selskaber i mindst tre år ved overgangen til lagerbeskatning anses for at være anskaffet til handelsværdien ved begyndelsen af indkomståret 2010. Dette kan medføre, at selskaber, som har haft kursfald på disse aktier, efterfølgende vil blive beskattet af en fiktiv avance i tilfælde af kursstigning. På den baggrund foreslår Finansrådet, at selskaber med porteføljeaktier, som har været ejet i mindst tre år, skal have mulighed for selv at vælge at anvende den største værdi af enten den faktiske anskaffelsespris opgjort efter gennemsnitsmetoden eller handelsværdien ved begyndelsen af indkomståret 2010.

Særligt om overgangsreglen i § 22, stk. 9

På samme måde kan overgangsreglen i § 22, stk. 9 betyde en vilkårlig beskatning med tilbagevirkende kraft, hvilket næppe er lovgivers hensigt.

Bestemmelsen fastslår, at for noterede aktier med ejertid over tre år skal indgangsværdien primo 2010 fastsættes ud fra selskabets regnskabsmæssige værdi, fx 2 mio. kr. Handelsværdien er ofte betydeligt større, fx 6 mio. kr., og da aktieejeren efter gældende regnskabsregler skal værdiansætte porteføljeaktier til skønnede handelsværdier, vil porteføljeaktien være bogført til 6 mio. kr.

Vedtages lovforslaget, skal aktionæren straks afsætte udskudt skat på 1 mio. kr. (25 pct. af 4 mio. kr.) som aktuel skat ved senere salg. Realiteten er således beskatning med tilbagevirkende kraft.

Særligt om fonde

Lovforslagets § 7 indeholder en fundats-bestemt undtagelse fra lagerbeskatning, som desværre kun vil være relevant for ganske få fonde. Det vil ligeledes være ganske få fonde, der fritages for lagerbeskatning, fordi deres aktier ikke er porteføljeaktier.

Finansrådet skal i den sammenhæng bemærke, at ændringen i § 7 medfører, at sådanne fonde typisk kommer til at administrere efter mindst to forskellige beskatningsprincipper.

Almennyttige fondes og familiefondes centrale formål samt forpligtelsen over for Civilstyrelsen er at uddele det fulde årlige afkast (den frie kapital) samt at bevare kapitalen (den bundne kapital) og dermed den fremtidige velgørende virksomhed. Som beskrevet nedenfor vil overgang til lagerbeskatning af værdipapirer (den bundne kapital) være uforeneligt hermed, og sådanne fonde bør derfor fritages.

Aktier og investeringsbeviser i fonde

Det foreslås, at avance på porteføljeaktier beskattes efter lagerprincippet.

Det kan give et likviditetsmæssigt problem for fonde i år med væsentlige kursstigninger, da fondene ikke nødvendigvis har likviditet til at betale skat på urealiserede gevinster.

Likviditetsmangel vil medføre tilfælde, hvor fonde tvinges til salg af værdipapirer (den bundne kapital) for at kunne betale skat på urealiserede aktiegevinster. Det skal bemærkes, at frigivelse af bunden kapital kun må anvendes til brug ved skattebetaling. Uanset dette, så kræves ansøgning til Civilstyrelsen om frigivelse af bunden kapital til brug for betaling af skat. Forløbet af denne administrative proces kan næppe koordineres med skattebetalingerne, og det vil formodentlig give anledning til væsentlige administrative udfordringer hos fondene, forvaltningsafdelingerne og Civilstyrelsen.

Opgørelse af avancerne på aktier efter lagerprincippet vil medføre en hidtil ukendt volatilitet i fondenes udbetalinger. I tider med stigende aktiekurser vil nogle fonde få deres uddelingsmuligheder væsentligt begrænset eller i værste fald helt annulleret. Problematikken er skærpet for familiefonde, som ikke kan hensætte og i nogle tilfælde er forpligtet via fundats til udbetaling af bestemte kronebeløb til navngivne formål.

Obligationer i fonde

Det foreslås også, at kursgevinster på obligationer beskattes efter lagerprincippet. Dette kan ligeledes give et likviditetsmæssigt problem for fonde i de år, hvor fonde har væsentlige, urealiserede kursgevinster.

Koncerninterne konvertible obligationer

Tab på koncerninterne konvertible obligationer kan ikke fratrækkes. Det må sikres, at modparten (dvs. udstederen), der får den tilsvarende kursgevinst, så bliver skattefri af denne gevinst.

Investeringselskaber

Ifølge forslaget ændres det såkaldte modificerede lagerprincip, så investorer i investeringselskaber og akkumulerende investeringsforeninger, jf. ABL § 19, fremover skal medregne urealiseret avance og tab den sidste dag i investeringselskabets regnskabsår. Baggrunden for ændringen er ifølge

bemærkningerne, at gældende regler har været vanskelige at forstå, og at det har været nødvendigt at fastsætte komplicerede regler om delsalg. Ved kalenderårsregnskab er konsekvensen af en dags fremrykning, at beskatningen fremrykkes et helt år.

Finansrådet skal erindre om, at det modificerede lagerprincip, som typisk medfører, at investorerne først bliver beskattet af en værdistigning i et senere indkomstår, i sin tid blev indført for at sidestille investorer i akkumulerende investeringsforeninger mv. med investorer i udloddende investeringsforeninger, hvor udlodningen - og dermed beskatningen - også først falder efter udløbet af investeringsforeningens indkomstår. Det er således grundlæggende i strid med intentionerne i den gældende lovgivning, at lovforslaget ophæver bestemmelsen i aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 7 og dermed fremrykker beskatningen til det år, hvori gevinst eller tab konstateres.

Aktiebaserede finansielle kontrakter

Ifølge § 11, nr. 13 reduceres fradragsbegrænsningen for selskabers tab på aktiebaserede finansielle kontrakter (fx futures og optioner, der er aktiebaserede). Dette skyldes udvidelsen af avanceskatten på aktier i selskaber.

Finansrådet foreslår, at man samtidig tilpasser de utilsigtede regler om finansielle kontrakter, der udløber uudnyttede, og som derfor efter gældende praksis behandles efter statskatteloven. Der bør rettelig indføres en bestemmelse i kursgevinstloven, der sikrer, at sådanne kontrakter ikke falder ud af det regelsæt i kursgevinstloven, der netop har til formål at regulere beskatningen af alle andre finansielle kontrakter.

Næringsbeskatning af aktier

Med de nye regler er det vigtigt at holde fast i den indbyrdes prioritering mellem de nye aktiekategorier. Derfor finder vi, at forklaringen på side 61 bør indarbejdes som en del af selve lovteksten.

I bemærkningerne side 66 gøres rede for, at forslaget om, at selskaber altid skal medregne gevinst og tab på porteføljeaktier i den skattepligtige indkomst, begrænser behovet for en særskilt næringsbeskatning af selskaber, idet aktier, der i dag omfattes af næringsbeskatningen, typisk vil falde ind under den foreslåede regel i § 9 om porteføljeaktier. Dog er der fortsat behov for den særskilte næringsbeskatning for selskaber, idet ejerandelen for næringsaktier kan overstige 10 pct. Det antages, at man ved at bevare det selvstændige næringsbegreb også fastholder den hidtidige sondring og definition af næringsaktier.

I ABL indsættes en ny § 33 A, jf. forslagets § 1, nr. 45, der skal definere reglerne ved skift mellem de skattemæssige aktiekategorier. Af § 33 A, stk. 2, nr. 1 følger, at aktier omfattes af reglerne i § 8, altså datter- eller koncernselskabsaktier, kan skifte til at være omfattes af reglerne i § 17, altså næringsaktier. Det er imidlertid klart, at da næringshensigten skal foreligge

ved aktiens anskaffelsestidspunkt, er der i praksis ikke belæg for formuleringen i § 17.

Side 9

Omkostningsgodtgørelse i skattesager

Forslagets § 15 indeholder ændringer om omkostningsgodtgørelse, hvorefter selskaber og fonde ikke længere kan få omkostningsgodtgørelse.

Journalnr. 115/13

Dok. nr. 216877-v1

Ændringen gennemføres som en tilpasning af skatteforvaltningslovens § 53.

Efter ikrafttrædelsesbestemmelserne skal de nye regler træde i kraft 1. januar 2010, mens de nuværende regler finder anvendelse for omkostninger afholdt og ansøgt om før denne dato.

De forholdsvis lange sagsforløb i Landsskatteretten kan reelt komme til at medføre en begrænsning af godtgørelsen på igangværende sager samt sager, som vil blive anlagt inden 1. januar 2010. Det er upræcist, om der kan opnås fuld omkostningsgodtgørelse ved overvejende medhold for omkostninger afholdt før 1. januar 2010, hvis tidspunktet for kendelsen (der giver overvejende medhold) ligger efter 1. januar 2010.

Finansrådet anbefaler, at de nye regler først får virkning for sager, som påklages efter 1. januar 2010.

Lov om ændring af ligningsloven og lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (Ændrede regler for beskatning af personalegoder, befodringsfradrag, gavefradrag, dagplejefradrag og rejsefradrag mv.)

Multimediebeskatning

Det foreslås at gøre værdien af multimedier til A-indkomst med en deraf følgende pligt for arbejdsgiveren til at medregne godets værdi på lønsedlen og dermed foretage indberetning til indkomstregisteret.

Hvordan skal en medarbejder forholde sig, hvis han/hun ikke ønsker at betale multimedieskat? Kan medarbejderen via en aktiv fraskrivelse af retten til at anvende et arbejdsgiverbetalt gode, fx bil eller telefon, i privat øjemed og hermed undgå beskatning?

Ifølge lovforslaget forudsætter multimediebeskatning, at arbejdstageren har privat rådighed over det pågældende gode. Endvidere følger, at det forhold, at arbejdstageren konkret *har mulighed* for at bruge godet privat, er nok til at udløse beskatningen. I praksis vil dette betyde, at hvis arbejdstager blot en enkelt gang bringer godet med hjem, vil der være formodning om, at godet er indbragt i den private sfære. Dette vil indebære, at arbejdstageren vil blive beskattet af kr. 5000 p.a., med mindre vedkommende kun har privat rådighed over godet en del af året, fx fordi vedkommende tiltræder midt i året.

Disse arbejdsgiverbetalte goder er naturligvis i arbejdstagers interesse, men i særdeleshed i arbejdsgivers interesse, idet de muliggør, at arbejdsgiveren

altid kan komme i kontakt med sine ansatte, og at arbejdstager har mulighed for at arbejde hjemme om aftenen, ved barns sygdom etc. Multimedieskatten vil indebære, at mange lønmodtagere vil opleve en forhøjelse af deres skattebetaling på ca. kr. 2000-2800 årligt. Det må forventes, jf. også bemærkningerne om de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, at mange virksomheder må kompensere arbejdstagerne lønmæssigt for dette, hvorfor multimedieskatten reelt kommer til at virke som en yderligere særskat for erhvervslivet. Dette er uhensigtsmæssigt – særligt de nuværende konjunkturer taget i betragtning.

Strukturelt set vil multimediebeskatningen endvidere ramme de offentlige ansatte, der må formodes ikke at have mulighed for lønkomensation. Her ved opstår der risiko for, at serviceniveauet i den offentlige sektor forringes. Dette er heller ikke hensigtsmæssigt.

En række medarbejdergrupper inden for fx IT-sektoren deltager endelig i vagtordninger, som indebærer nødvendigheden af enten at kunne kontaktes i døgnets 24 timer eller at kunne orientere sig om forhold hos arbejdsgiveren hjemmefra. Vil der blive taget hensyn til sådanne erhvervsgrupper, eller skal de generelt beskattes af kr. 5.000 for i tjenstligt øjemed at kunne anvende arbejdsgiverbetalt telefon eller pc i hjemmet?

Med venlig hilsen

Neel Frederikke Gronemann

Direkte 3370 1063
nfg@finansraadet.dk

Skatteministeriet

pskper@skm.dk

---

26. marts 2009

Multimediebeskatning

Skatteministeriet har den 20. marts 2009 udsendt udkast til forslag til lov om ændring af ligningsloven og lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (Ændrede regler for beskatning af personalegoder, befordringsfradrag, gavefradrag, dagplejefradrag og rejsefradrag m.v.) i høring.

Dette hørings svar vedrører Forslag til Lov om ændring af ligningsloven, lov om arbejdsmarkedsbidrag og virksomhedsskatte loven (Ændrede regler for beskatning af personalegoder, befordringsfradrag, gavefradrag, dagplejefradrag og rejsefradrag m.v.) – multimediebeskatning.

DANSK IT har gennem årene været en ivrig fortaler for hjemmepc-ordningen som et middel til at fremme danskernes it-kundskaber og samtidig fremme mulighederne for at arbejde hjemme til gavn for såvel familielivet som miljøet. Sidstnævnte som følge af det reducerede transportbehov, hjemmearbejdspladser medfører.

Ifølge lovudkastet indføres der beskatning af et beløb på 5.000 kr. for arbejdstagere, der får stillet telefon, computer og/eller internetadgang til rådighed, uanset den reelle værdi og antallet af de pågældende multimedier, der stilles til rådighed.

Forslaget vil efter foreningens opfattelse generelt modvirke en fortsat øget digitalisering af den danske arbejdsstyrke og dermed produktiviteten på arbejdsmarkedet, idet incitamentet til at benytte digitale medier til at yde en fleksibel og/eller ekstra indsats vil falde.

Foreningen har noteret sig – og anerkender – imidlertid, det principielle bagvedliggende politiske ønske om beskatning af private goder, der af arbejdsgivere stilles til rådighed for medarbejdere.

Som det fremgår af lovudkastet er der tale om en enkel ordning, som tilmed fører til administrative lettelser. DANSK IT har som udgangspunkt sympati for intentionen om at skabe et enkelt skattesystem. Foreningen finder dog i dette tilfælde, at forenklingen har en række stærkt uheldige virkninger, herunder særligt et meget vidtrækkende rådighedsbegreb, der

i en række tilfælde direkte hæmmer arbejdsgivernes muligheder for en fleksibel og hensigtsmæssig arbejdstilrettelæggelse, i lyset af de muligheder herfor, som den moderne teknologi giver.

Forslaget fastslår således, at "hvis en arbejdstager én gang tager et af de pågældende goder med hjem, er godet bragt ind i den private sfære, og der er en formodning for, at der er privat rådighed over personalegodet."

Denne fortolkning af rådighedsbegrebet svarer ganske enkelt ikke til den virkelighed mange arbejdsgivere og arbejdstagere arbejder i dag. En fastholdelse heraf vil have stærkt uheldige konsekvenser for parternes muligheder for at tilrettelægge og styre medarbejdernes arbejdsvaretagelse hensigtsmæssigt. Nedenfor gennemgås en række situationer, hvor den foreliggende definition af rådighedsbegrebet er åbenlyst ude af trit med virkeligheden:

- a. Rejsende medarbejdere
Rejsende medarbejdere råder i dag uden undtagelse over et eller flere multimedier, der anvendes alene i arbejdsmæssig sammenhæng. Salgsordrer og notater i relation til kundebesøg fastholdes og nedfældes på pc'er umiddelbart efter et kundebesøg og indberettes via mobil internetopkobling til arbejdsgiveren. Og arbejdsgiveren stiller ofte krav om, at pc og mobil alene anvendes i arbejdsmæssig sammenhæng – ikke mindst af sikkerhedsmæssige årsager. Og arbejdsgiveren monitorerer, at dette krav overholdes. Men pc og mobil hjembringes af praktiske årsager og efterlades f.eks. ikke i bilen af hensyn til at undgå tyveri eller mhp. opladning.
- b. Ansatte med internationalt arbejde
Medarbejdere, der har kontakt med udlandet i form af enten kunder, samarbejdspartnere i øvrigt eller koncerninterne, udenlandske afdelinger kan, af tidszonemæssige årsager være tvunget til at håndtere deres arbejdsopgaver udenfor alm. dansk arbejdstid. For disse medarbejdere gælder, som for medarbejderne under a., at de typisk får stillet pc og/eller mobil til rådighed for at kunne varetage deres opgaver. Men igen at brugen heraf fra arbejdsgivers side ofte begrænses til rent arbejdsrelaterede situationer.

Tilsvarende gælder medarbejdere, der rejser internationalt og i den sammenhæng hjembringer mobil og pc, der alene bruges arbejdsmæssigt.

- c. Hjemmearbejdspladser – små erhvervsdrivende
Mange arbejdsgivere tilbyder ansatte en hjemmearbejdsplads, der giver mulighed for hjemmearbejdsdage, f.eks. hvis større opgaver/rapporter skal udfærdiges, hvis medarbejderen har barn syg eller som en mulighed for at give medarbejderen plads til en fleksibel arbejdstilrettelæggelse, der tillader både karriere og et familieliv med hensyn til f.eks. institutioners lukketider. Af sikkerheds-

mæssige hensyn begrænses en sådan hjemmearbejdsplads' anvendelsesmuligheder ofte reelt til arbejdsrelaterede opgaver og har således ingen privat værdi for medarbejderen.

Et særligt forhold gælder mindre erhvervsdrivende og selvstændige, der i praksis har kontor i hjemmet. Mange af disse har en klar adskillelse af den pc og/eller mobil, der anvendes arbejdsmæssigt og privat.

d. Hjemmearbejde

Mange medarbejdere, der ikke permanent er udstyret med en pc, ønsker fra tid til anden, på arbejdsgiverens opfordring, at hjembringe en pc for, med de rette systemer og it-værktøjer, at kunne løse konkrete opgaver af enten hastende eller større koncentrationskrævende karakter. Medarbejdere, der i forvejen selv har finansieret mobil, pc og bredbåndsoptagning til deres hjem.

e. Rådighedstjeneste

I mange virksomheder har en udvalgt gruppe af medarbejdere rådighedstjeneste og udstyres i den sammenhæng permanent med mobil og/eller pc med henblik på at udføre denne. Ofte, som under a. og b., begrænses brugen af disse medier fra arbejdsgivers side til arbejdsrelaterede opgaver – ikke mindst af sikkerhedsmæssige hensyn. Dette gør sig ofte gældende i virksomheder, hvor der produceres – f.eks. med afsæt i it-systemer – 24 timer i døgnet.

f. Vagttjeneste

En situation lignende den under e., hvor pc og/eller mobil blot går på skift blandt de vagthavende medarbejdere, der hjembringer disse for at varetage funktionen som vagthavende.

--- o0o ---

Med det foreslåede rådighedsbegreb vil der ske en åbenlyst urimelig beskatning i disse situationer, eller arbejdsgiverne vil alternativt være tvunget til at finde andre og langt dyrere løsninger. Foreningen skal derfor opfordre kraftigt til, at de nævnte situationer specifikt undtages. Foreningen anerkender, at en undtagelse må være afhængig af, at privat brug af det til rådighed stillede multimedie ikke finder sted, og vil derfor kunne tilslutte sig at undtagelse alene gælder, hvor arbejdsgiveren pålægger og evt. monitorerer, at dette ikke sker samt at medarbejderen evt. pålægges at afgive en tro-og-love erklæring herom.

Foreningen tillader sig i den forbindelse at henvise til den nugældende retningslinje for beskatning af mobiltelefoner:

"Hvis den ansatte alene anvender en biltelefon eller mobiltelefon til erhvervmæssig brug, og brugen af telefonen er en nødvendighed for at kunne udføre arbejdet (eksempelvis tilkaldevagt), vil den pågældende ikke skulle beskattes af fri telefon. Enkeltstående opkald til hjemmet fra en mobiltelefon, som arbejdsgiveren har udstyret

den ansatte med som led i arbejdet, udløser heller ikke beskatning, jf. nærmere TFS 1996, 239 TSS."

En anden problematik relaterer sig til ægtefæller, som begge får tilbudt et eller flere multimedier. Ifølge lovudkastet bliver de hver beskattet af 5.000 kr., 10.000 kr. i alt. Det synes urimeligt, idet der - for husstanden som helhed - ikke sker en fordobling af værdien af privat brug, blot fordi begge personer får stillet multimedier til rådighed. Til eksempel kan nævnes, at en bredbåndsoptagelse i dag koster under kr. 2.000 pr. år.

Foreningen står selvsagt til hver en tid til rådighed for Skatteministeriet med yderligere input og drøftelser af alternative forslag.

Med venlig hilsen

Tony Franke
direktør

Skatteministeriet

Departementet

Att. Annemette Ottosen og Louise Hansen

Dansk Told & Skatteforbund
SKATTE- OG AFGIFTSUDVALGET

26. marts 2009

Vedrørende høring af Forslag til Lov om ændring af ligningsloven, lov om arbejdsmarkedsbidrag og virksomhedsskatteloven (Ændrede regler for beskatning af personalegoder, befordringsfradrag, gavefradrag, dagplejefradrag og rejsefradrag m.v.).

Dansk Told & Skatteforbunds Skatte- og afgiftsudvalg har modtaget ovennævnte lovforslag, hvori der lægges op til indførelse af en "multimediaskat" i høring. Forslaget er udsendt som et led i udmøntningen af "Forårspakke 2.0.", aftalt mellem Regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti.

Dansk Told & Skatteforbunds Skatte- og afgiftsudvalg har i den forbindelse følgende bemærkninger:

Helt overordnet finder Skatte- og afgiftsudvalget det tankevækkende, at Regeringen dels ønsker at lempe på skat i form af ændrede grænser for topskat mv., samtidig med, at der pålægges en ny beskatning i form af multimediaskatten. Netop multimediaskatten står heller ikke mål med Regeringens ønsker om fleksibilitet på arbejdsmarkedet, herunder brugen af distance- og hjemmearbejdspladser, samt Regeringens ønske om, at Danmark skal være en førende IT-nation. Netop multimediaskatten anser forbundet for at være en stor barriere i den forbindelse.

Beskatning af forskellige objekter er yderst velegnet til at regulere anvendelsen af disse. Hæves beskatningen på eksempelvis energiforbrug, kan det have en positiv virkning i forhold til at spare på energien. Modsat vil en indførelse af multimediaskatten således medføre, at brugen af arbejdsgiverbetalt multimediaudstyr mindskes, hvilket ikke efter Skatte- og afgiftsudvalgets opfattelse er i overensstemmelse med Regeringens ønsker om fleksibilitet om anvendelse af IT-løsninger, jf. ovenfor.

Set i forhold til Dansk Told & Skatteforbunds område (Skatteministeriet), så ønsker især SKAT at fremstå som en "attraktiv arbejdsplads", hvor brugen af virtuel ledelse er en afgørende faktor i SKATs ny struktur, og hvor netop muligheden for arbejdsgiverbetalt distance- og hjemmearbejdspladser er en vigtig del. Pålægges medarbejderne en

skat af denne finansiering som følge af indførelsen af multimediaskat, er det forbunds Skatte- og afgiftsudvalgs opfattelse, at mange medarbejdere vil fravælge dette.

Dansk Told & Skatteforbunds Skatte- og afgiftsudvalg er bekendt med, at Skatteministeriet i forbindelse med det lovforberedende arbejde har tilkendegivet, at det må være en sag mellem arbejdsgiver og medarbejderne, at der udløses beskatning af arbejdsgiverbetalt multimedиаudstyr. Det er Skatte- og afgiftsudvalgets opfattelse, at netop indførelsen af en multimediaskat vil afstedkomme en diskussion om eventuelle forskellige tiltag, og være rod til en del debat mellem arbejdsgiver og medarbejdere om, hvorvidt arbejdsgiverbetalt multimedиаudstyr skal anvendes i virksomheden, herunder hvorvidt der eventuelt kan eller skal ske en økonomisk kompensation for den pålagte multimediaskat. Dette anser udvalget for at være en både administrativ og eventuel økonomisk byrde for virksomhederne. Denne yderligere byrde står efter udvalget opfattelse ikke mål med Regeringens ønske om, at nedbringe virksomhedernes administrative og økonomiske byrder.

Afslutningsvis skal det bemærkes, at Pc'er, internetforbindelser og mobiltelefoner, i dag i mange brancher er at betragte som et arbejdsredskab på linje med mange andre arbejdsredskaber. Andre arbejdsredskaber, som der ikke sker beskatning af.

Med venlig hilsen

Jan Nørner
Faglig sekretær

Skatteministeriet
Nicolai Eigtvedsgade 28
1402 Kbh. K

København, 24. marts 2009

Høringsvar: Vedr. ændring af ligningsloven og lov om indkomstbeskatning af selvstændig virksomhed (Forårspakke 2.0)

Dette høringssvar rummer IDAs synspunkter vedrørende følgende elementer i *Forårspakke 2.0.*:

- Behandling af de uheldige konsekvenser af *multimediebeskatningen*.
- Behandling af de uheldige konsekvenser af den lavere skatteværdig af *befordringsfradraget*.
- Generel vurdering af *Forårspakke 2.0* særligt konsekvenserne af *udligningsskatten for særlig høje pensionsudbetalinger* – som endnu ikke er sendt i høring.

Multimediebeskatning

IDA deler forligsparternes vurdering af, at den teknologiske udvikling er ved at udviske grænsen mellem pc, telefon og andre elektroniske hjælpemidler. Den teknologiske udvikling indebærer imidlertid, at de goder, der er omfattet af multimediebeskatningen løbende bliver billigere. For en stadig større del af befolkningen vil det desuden blive naturligt at udnytte disse teknologier i dagligdagen på arbejde såvel som privat. IDA mener imidlertid ikke, at dette gør disse arbejdsredskaber og personalegoder til oplagte skatteobjekter. Faktisk vurderer vi, at den nuværende beskatning af området i højere grad end den foreslåede multimediebeskatning er i overensstemmelse med Danmarks langsigtede samfundsøkonomiske interesser.

Der er således en lang række positive samfundsøkonomiske sidegevinster forbundet med udbredelsen af disse teknologier, som ikke alene gavner den enkelte medarbejder og dennes arbejdsgiver. Teknologierne gør hjemmearbejde og forskydning af arbejdstiden til en mere oplagt mulighed med positive sideeffekter i form af lavere CO₂-forurening og mindre trængsel. Udbredelsen af moderne teknologi i samfundet hæver befolkningens kompetenceniveau. Adgangen til disse teknologier betyder, at presset for lange åbningstider i institutioner begrænses, idet forældre kan gøre arbejdsopgaver færdige hjemmefra efter børnenes sengetid. Endelig er der også en værdiskabelse forbundet med, at medarbejdere i forbindelse med sygdom eller barns sygdom er i stand til fortsat at løse visse arbejdsopgaver hjemmefra. Her er tale om en lang række forhold, der styrker Danmarks konkurrenceevne og dermed skattebasen i samfundet.

På grund af de positive samfundsmæssige sidegevinster, bør tvivlen om, hvornår der primært er tale om et arbejdsredskab eller et personalegode komme arbejdsgiveren og medarbejderen til gode,

ikke skattevæsnet! Og det er ikke tilfældet med den foreslåede multimediebeskatning. Kun få familier vil årligt bruge 10.000 kr. alene på disse teknologier, hvis de selv skal afholde udgiften. Og stilles kun et af de goder, der omfattes af multimediebeskatningen til rådighed af arbejdsgiveren vil værdien af dette sjældent modsvare et privat forbrug som udgør 2800 kr/år (skattemæssige omkostninger ved topskat) og heller ikke nødvendigvis de 2050 kr/år (skattemæssige omkostninger for skatteydere, der ikke betaler topskat).

Udbredelse af disse personalegoder

IDAs medlemmer tilhører nok den del af befolkningen, hvor adgangen til de goder der er omfattet af multimediebeskatningen, er mest udbredt. Blandt IDAs medlemmer har 64% adgang til et eller flere af disse goder. Og det vurderes, at en tredjedel af disse kun får et af goderne finansieret af deres arbejdsgivere. De vil i vidt omfang opleve, at de skattemæssige omkostninger ved at modtage dette gode gratis vil overgå den pris, de selv privat kan erhverve godet for.

Beskatning af arbejdsredskaber

Det er desuden værd at bemærke, at en Internetforbindelse, der betyder at medarbejderen hurtigt og på alle tider af døgnet kan komme på virksomhedens netværk er en forudsætning for, at en del af IDAs medlemmer kan passe deres job på en fornuftig måde. En del af disse oplever desuden, at deres arbejdsgiver af sikkerhedsmæssige grunde kræver, at de anvender en "fast linje", som ikke må bruges til andet end arbejdsformål. Tilsvarende er der også medlemmer, som oplever, at de i akutte situationer på alle tider af døgnet, kan være nødt til at foretage internationale telefonopkald fra hjemmet. Da den nye multimedieskat er udformet således, at de skattemæssige omkostninger ved disse arbejdsredskaber ofte overstiger den private værdi af have adgang til godet, må man som minimum, sikre at der skabes ubureaukratiske procedurer for, at de pågældende medarbejdere kan have adgang til disse arbejdsredskaber i hjemmet uden at anvende dem til private formål og således undgå multimedieskatten.

Befordringsfradraget

Ideen bag befordringsfradraget er, at omkostninger ved at opretholde sin indkomst skal være fradragsberettigede. Arbejdstagernes vilje til at påtage sig at arbejde lang fra sin bopæl er udtryk for professionelt engagement og giver en geografisk mobilitet på arbejdsmarkedet, som er positiv for Danmarks konkurrenceevne. Det virker derfor ikke oplagt, at borgere, der udviser dette engagement i højere grad end andre skal bære byrden ved denne skatteomlægning. Det vil blive konsekvensen, hvis befordringsfradraget udhules. IDA foreslår derfor at satsene for befordringsfradraget ekstraordinært hæves i takt med at fradragets værdi udhules, således at personer med lang daglig transport mellem hjem og arbejde holdes skadsløse.

Generel vurdering af Forårspakke 2.0

IDA ser *Forårspakke 2.0* som en afbalanceret reform af skattesystemet, der bygger på gode elementer fra skattekommissionens udspil. Den lavere marginalskat er et skridt i den rigtige retning.

IDA synes imidlertid, at regeringen burde være gået endnu videre i anvendelsen af skattepolitikken som redskab til at fremme en miljørigtig adfærd. Hvis ikke kloden skal ødelægges af global opvarmning, er alle lande nødt til at reducere deres energiforbrug. Ved med markante afgiftsstigninger at motivere danskerne til at gå forrest, kan man opnå en tresidig gevinst:

- Vi kan vise, at markante reduktioner af energiforbruget er muligt.
- Vi kan bidrage til, at Danmark hurtigere opfylder sine forpligtigelser til at reducere CO₂-forureningen.

- Vi kan give de dele af dansk erhvervsliv, der arbejder med vedvarende energi og energibesparende løsninger, en international konkurrencefordel.

Udligningsskatten for særlig høje pensionsudbetalinger

IDA er ikke principielt modstander af en udligningsskat for høje pensionsudbetalinger, al den stund at de berørte pensionister ikke beskattes hårde end i dag. Vi lægger imidlertid vægt på, at beskatningen udformes således at:

- det fortsat er attraktivt for alle at spare op til sin egen forsørgelse gennem pensionsordninger.
- bundfradrag kan overføres mellem ægtefæller, således at ægtepar, hvor den ene har sparet op til deres fælles pensionist tilværelse ikke rammes hårdere end andre ægtepar med samme pensionsopsparring, som blot er fordelt ligeligt mellem ægtefællerne.

Dette er ikke tilfældet for den udligningsskat på 8%, der blev præsenteret i regeringens udspil *Forårspakke 2.0*. Denne foreslåede ordning kan således med realistiske forudsætninger resultere i en effektiv beskatning på 200% for borgere, der 3 år før pensioneringen er kommet over bundfradraget for udligningsskatten. Med den skatteprofil er incitamentet til at spare op indenfor en pensionsordning yderst uheldig. Den uheldige skatteprofil går igen i andre varianter af ordningen, der også beskatter pensionsformuer, der er opbygget *efter* skatteforliget, med udligningsskatten.

Som alternativ til den foreslåede ordning for udligningsskat kan man overveje at lægge en særskat på eksisterende pensionsformuer ud over et aldersafhængigt bundfradrag, og således en gang for alle inddrage det beløb, som forligsparterne mener, borgerne ellers – med den ny skattestruktur – ville opnå i ufortjent skattegevinst. Denne ordning behøver hverken at ramme de mere velstillede af fremtidens pensionister hårdere eller give lavere skatteprovenu, end den foreslåede ordning – men den vil ikke hæmme incitamentet til fremtidige pensionsopsparring. Alternativt kunne man følge den beskatningsmodel som Forsikring & Pension foreslår, hvor skattegrundlaget for udligningsskatten beregnes ved reformens ikrafttræden på baggrund af de aktuelle pensionsformuer, men hvor udligningsskatten først opkræves ved udbetaling af pensionen.

Med venlig hilsen

Rasmus Enemark

Chefkonsulent

Ingeniørforeningen, IDA

Til

Folketinget – Skatteudvalget

Til udvalgets orientering fremsendes hermed høringsvar vedr. følgende forslag:

- Forslag til lov om ændring af ligningsloven, lov om arbejdsmarkedstildrag og virksomhedsskattebogen (Ændrede regler for beskatning af personalegoder, befordringsfradrag, gavefradrag, dagpleje-fradrag og rejsefradrag m.v.)

Forslaget har været sendt i høring fra den 20. marts til den 26. marts 2009 kl. 20.00.

Med venlig hilsen

Marie Færch

Til
Skatteministeriet

pskper@skm.dk

Høringssvar til lovforslag vedr. Forårspakke 2.0 – Vækst, klima og lavere skat
Kræftens Bekæmpelse, Hjerteforeningen, Diabetesforeningen, Forbrugerrådet, Danske Cykelhandlere og Dansk Cyklist Forbund har læst skatteministeriets lovforslag, som indgår i Forårspakke 2.0. Udkastet indeholder en række forslag, som vil ændre vores adfærd i en bæredygtig retning, men udkastet indeholder ikke tiltag eller ændringer af skattesystemet, der fremmer borgernes incitament til at vælge cyklen som transportmiddel i hverdagen.

Organisationerne skal derfor i tilknytning til Skatteministeriet lovforslag til Forårspakke 2.0 fremkomme med nedennævnte forslag til ændring af skattelovgivningen, som vil give virksomheder og borgere mulighed for et økonomisk incitament til at vælge cyklen som transportmiddel.

Der er tale om mindre indgribende og let administrerbare ændringsforslag, som imidlertid vil kunne få betydelig indvirkning på det daglige transportvalg og en afledt samfundsøkonomisk effekt i form af besparelser på sundhedsområdet.

Organisationernes forslag ligger i tråd med målsætningerne i Forårspakke 2.0 om, at vi skal reducere energiforbrug og udledning af drivhusgasser samtidig med, at vi skal have større incitament til at træffe sunde valg, der kan styrke folkesundheden. Desuden vil målsætningen om øget cykelpendling støtte op om den brede politiske aftale om en grøn transport politik fra januar 2009. Aftalen lægger op til, at en del af fremtidens vækst i trafikken blandt andet skal løftes af mere cykling. Det sker ikke af sig selv. Der skal sættes ind med mange forskellige tiltag, og erfaringerne viser, at økonomiske incitamenter har stor indvirkning på vor adfærd.

Organisationerne foreslår følgende tilpasninger i skattelovgivningen:

1: En arbejdsgiver skal kunne stille en cykel til rådighed skattefrit for en medarbejder til brug i forbindelse med transport til og fra arbejde.

2: En arbejdsgiver skal kunne udbetale en skattefri godtgørelse til medarbejdere, der cykler mellem hjem og arbejde inden for en fastsat beløbsgrænse.

3: Kørselsgodtgørelse for kørsel i arbejdstiden skal ud fra samfundsøkonomiske og miljømæssige hensyn tilskynde til brug af cyklen ved, at der udbetales samme km-godtgørelse som ved bilkørsel.

Danske virksomheder kan efter de gældende regler stille bilparkeringspladser til rådighed og investere i motionsudstyr på arbejdspladsen uden, at medarbejdere bliver beskattet, men ikke i ”motionsudstyr” som i tilgift transporterer medarbejderne mellem hjem og

arbejde. Det er paradoksalt, at der ikke er mulighed for at give medarbejdere økonomiske incitamentter til at træffe det transportvalg, som er bedst for miljøet og sundheden, nemlig at cykle. Mange virksomheder ser gerne dette ændret, så de får bedre mulighed for at påvirke deres medarbejders transportvalg ved at stille cykler til rådighed eller udbetale en godtgørelse, uden at medarbejderen beskattes heraf.

Lande som England, Holland, Belgien og USA har indset, at særlige skatteregler for cykelpendlere kan hjælpe virksomhederne med at forbedre sundheden hos medarbejderne, og gøre en indsats for at reducere trængselsproblemer og CO₂-udledning.

Vore forslag er eksempler på, hvordan man kan udforme skatteincitamentter, og organisationerne er fuldstændig åbne over for, at den konkrete udformning kan blive ændret i forbindelse med en nærmere administrativ og skatteteknisk bearbejdning.

Med venlig hilsen

diabetes
foreningen |
Allan Flyvbjerg, formand

Kræftens Bekæmpelse
Frede Olsen, formand

Dansk Cyklist Forbund
Claus S. Hansen, formand

FORBRUGERRÅDET
Camilla Hersom, formand

DANSKE CYKELHANDLERE
Direktør Erik Oddershede

HJERTEFORENINGEN
Peter Clemmensen, formand

Notat om skatteincitamerter for cykelpendling

Indhold

Baggrund (se side 3)

Regeringens grønne transportpolitik og ønske om miljø- og sundhedsfremme
Arbejdsgiverne efterlyser skatteincitamerter til cykling

Udenlandske incitamentsordninger (se side 5)

Cycle to work schemes (UK)
Incitamentsordninger i Holland og Belgien
Bicycle Commuter Tax Provision (USA)

3 forslag til incitamerter i dansk lovgivning (se side 7)

1. Arbejdsgiverbetalt transport (fri cykel-ordning)
2. Kørselsgodtgørelse til cykelpendlere (brug af egen cykel)
3. Kørselsgodtgørelse for brug af egen cykel under arbejdet

Baggrund

Regeringens grønne transportpolitik samt ønske om miljø- og sundhedsfremme

Aftalen Forårspakke 2.0 lægger vægt på at der er tale om en grøn og sund skattereform, som skal sikre et reduceret energiforbrug samt et reduceret forbruget af usunde fødevarer blandt andet ved ændre på befolkningens vaner.

Selv om det ikke er let at få os til at ændre indgroede vaner, er det erfaringen, at økonomiske incitamerter i skattelovgivningen kan være meget virkningsfulde, hvortil kommer den særlige motivation til ændret adfærd, som husholdningerne har på grund af den økonomiske krise. En ændret lovgivning vil kunne få flere borgere til oftere at vælge cyklen og dermed kunne fremme et grønt transportvalg.

Det stærke sundhedsaspekt ved cykling indgår ligeledes som et element i Forebyggelseskommissionens arbejde. Her er udgangspunktet, at det er samfundets ansvar at fremme borgernes sunde valg – også hvad angår motion.

Endelig lægger arbejdsmiljøpolitikken vægt på at styrke forebyggelse ved, at virksomheder tager ansvar ikke alene for arbejdsmiljøet, men for medarbejdernes sundhed i det hele taget.

Cykling til arbejde (eventuelt i kombination med offentlig transport) er en aktivitet, som mange relativt let kan indpasse i dagligdagen. I regeringens cykelstrategi fra maj 2007 nævnes, at virksomhederne kan gøre en indsats for at få flere medarbejdere til at cykle til arbejde. Det fremgår, at øget medarbejdercykling vil kunne få en positiv effekt både for den enkeltes sundhed og for virksomhederne og samfundet generelt.

Endelig indeholder forliget om den grønne transportpolitik en målsætning om, at cyklen i de kommende år skal have større betydning i det samlede transportbillede, og fremme af cykelpendling nævnes som et særligt indsatsområde.

Arbejdsgiverne efterlyser skatteincitament til cykling

Private og offentlige arbejdsgivere har øget fokus på medarbejdersundhed, CO₂-udledning og miljøhensyn, og stadig flere bliver opmærksomme på de gavnlige effekter af medarbejder-cykling. Arbejdspladserne vil gerne medvirke til øget brug af cykler i arbejdstiden og til, at medarbejderne i øget omfang cykler ved pendling til og fra arbejde. Der efterlyses imidlertid langt bedre incitament i lovgivningen, der gør det muligt at kunne belønne cyklende medarbejdere.

Dansk Cyklist Forbund gennemfører i 2008/09 et pilotprojekt med arbejdstitlen ”Cykelvenlig Arbejdsplads”. Her deler udvalgte arbejdsgivere og fagfolk viden, samt udvikler og afprøver idéer til fremme af medarbejdercykling. Sigtet er at samle erfaringerne og udvikle en god værktøjskasse, som kan anvendes af alle arbejdspladser, der vil fremme medarbejdercykling.

Forebyggelsesfonden har stillet midler til rådighed for pilotprojektet, og listen af entusiastiske deltagere omfatter blandt andre Novo Nordisk, Novozymes, Danfoss, DSB, BRFKredit, DMI, Bech-Bruun, Nykredit, Glostrup og Herlev Hospitaler, YouSee m.fl. samt kommunerne Århus, Odense, Frederiksberg, Ballerup, Silkeborg, Greve og Næstved.

Mange af de deltagende arbejdspladser beklager, at de eksisterende skatteregler er en hindring for, at arbejdsgiveren stiller cykler og udstyr til rådighed for medarbejdere, og at økonomiske incitament i øvrigt vil virke motiverende for medarbejdernes brug af cyklen som alternativ til bil. En fremtidig regulering bør tillige understøtte brug af cykel kombineret med bus/tog.

Enkelte andre lande har indført incitament for cykelpendlere, og der kan især hentes inspiration fra de engelske Cycle to Work schemes samt de hollandske regler. Senest har amerikanerne med virkning fra 1. januar 2009 indført særlige regler for „Bicycle Commuters”. Formålet er i alle tilfælde at hjælpe virksomheder og medarbejdere til en mere bæredygtig transportadfærd.

I det følgende vil de udenlandske ordninger blive nærmere beskrevet og med udgangspunkt heri skitseres, hvad vi kan gøre i den danske lovgivning.

Udenlandske incitamentsordninger

Cycle to work schemes (UK)

Som det fremgår af *vedhæftede* udgivelse fra Department of Transport, er baggrunden for den engelske ordning følgende: „To promote healthier journeys to work and to reduce environmental pollution.” Ordningen blev vedtaget i 1999 og gør det muligt at opmuntre medarbejdere til at cykle til arbejde, hvorved arbejdsgiveren kan høste fordel af en sundere arbejdsstyrke.

Både private og offentlige arbejdsgivere kan stille cykler og udstyr til rådighed for medarbejdere som et skattefrit gode: „...allows employers to loan cycles and cyclists' safety equipment to employees as a tax-free benefit.”

Det er en betingelse, at der er tale om en generel ordning for de ansatte, og at cykler og udstyr hovedsageligt anvendes til arbejdsrelaterede ture: „The tax exemption only applies when an employee mainly uses the cycle and cyclists' safety equipment for qualifying journeys. A qualifying journey for an employee means a journey, or part of a journey, a) between his or her home and workplace, b) between one workplace and another.” „'Mainly' means that more than 50 % of the time using the cycle and safety equipment must involve a qualifying journey.”

Det er muligt for virksomheden at stille mere end én cykel til rådighed, hvis forholdene gør det fordelagtigt. Arbejdsgiveren kan således vælge at stille en cykel til rådighed for kørsel fra bolig til kollektiv transportadgang og yderligere en cykel til transport til arbejdspladsen i den anden ende af den kollektive transportmulighed. For medarbejderen er det den samlede transporttid af cykling og kollektiv transport, der er vigtig for valg af et alternativ til bil.

Der er ikke krav om, at virksomheden skal føre logbog over kørte km. Men hvis medarbejderen ikke opfylder betingelsen om, at cykel og udstyr hovedsageligt anvendes til arbejdsrelaterede ture, dvs. mindst halvdelen af kørte km, kan der ske skatteindberetning med den virkning, at medarbejderen beskattes af den vederlagsfri benyttelse.

Det er virksomheden, der ejer cykler og udstyr, og virksomheden kan afskrive og fradrage udgiften i driftsregnskabet, ligesom der er fradrag for indgående moms. Det samme gælder leaset udstyr.

Ved udløb af låneperioden, f.eks. hvis medarbejderen skifter job, kan virksomheden give medarbejderen mulighed for at købe cykel og udstyr til markedsværdi.

Hvis virksomheden ønsker, at medarbejderen selv betaler en del af udgiften, kan der aftales en bruttolønslignende ordning.

For medarbejdere, der anvender egen cykel til forretningsmæssig kørsel, har virksomheden mulighed for at udbetale en godtgørelse på 20 pence pr. km, dvs. hvad der svarer til 1,60 kr. pr. km.

Incitamentsordninger i Holland og Belgien

I Belgien og Holland er der også indført økonomiske incitamentter til cykelpendlere.

Holland gennemførte en skattereform fra 2001. Hensigten med reformen var bl.a. at fremme miljøvenlige transportformer. Herved blev det gennemført, at en arbejdsgiver kan stille firmacykler, regntøj og andet cykeltilbehør til disposition for medarbejderne uden at disse skal svare skat heraf. Der blev endvidere indført et årligt fradrag for brug af egen cykel i forbindelse med transport til arbejde, og hollænderne tillader, at arbejdsgiveren skattefrit udbetaler op til 0,15 €pr. km.

I Belgien kan firmaer og offentlige myndigheder ligeledes betale deres ansatte for at cykle på arbejde. Taksten udgør 0,15 €pr. km pr. dag, dog max 15 km. Tilskuddet er skattefrit for cyklisterne, og firmaerne har fradrag for udgiften.

Der eksisterer desværre ikke en opdateret og detaljeret engelsk beskrivelse af de belgiske og hollandske ordninger.

Bicycle Commuter Tax Provision (USA)

Den amerikanske regering fik i oktober 2008 en krisepakke på 700 mia. \$ igennem Repræsentanternes Hus og Kongressen. I krisepakken er der en bestemmelse, der giver arbejdsgivere mulighed for at opnå et skattefradrag på 20 \$ (110 DKK) pr. måned for hver medarbejder der har en „kvalificeret cykelmåned”. Den ny bestemmelse var et af flere elementer med sammenhæng til klima, energibesparelse og transportregulering.

Som det fremgår af *vedhæftede* bilag forstås ved „kvalificeret cykelmåned” måneder, hvor medarbejderen regelmæssigt cykler en væsentlig del af vejen fra bopæl til arbejdsplads.

Fradraget skal anvendes af virksomhederne til at godtgøre medarbejderne udgifter til køb af cykel og cykeludstyr.

Hvis arbejdsgiveren godtgør mere end de 20 \$ pr. måned, bliver medarbejderen beskattet af forskelsbeløbet.

Den amerikanske ordning vil næppe rykke meget på transportvanerne, men er alligevel udtryk for en ny bestræbelse, som formentlig vil blive udbygget i de kommende år.

3 forslag til incitamenter i dansk lovgivning

De mobilitetsfremmende regler, som gælder i dag, virker *ikke* fremmende for bæredygtig transport, men favoriserer brug af bil. En grøn transportpolitik vil nødvendiggøre, at skattereglerne også inddrages.

Cykling til arbejde passer perfekt ind i mange virksomheder og arbejdspladsers ønske om at tage medansvar for miljø og sundhed. Med en incitamentsordning vil virksomhederne få mulighed for økonomisk at honorere cyklisternes indsats. De afholdte udgifter for virksomhederne og det mindskede skatteprovenu vil være givet godt ud, da udbyttet – både i virksomheds- og samfundsperspektiv – vil være langt større end investeringen. Cyklende medarbejdere udmærker sig ved at have færre sygedage og giver i det hele taget besparelser f.eks. i mindre behov for dyre bilparkeringspladser. Statens Institut for Folkesundhed oplyser i en rapport om ”Risikofaktorer og folkesundhed i Danmark”, at de der cykler til arbejde har markant færre sygedage end fysisk inaktive medarbejdere. Samlet set er der hvert år 3 mio. fraværsdage som følge af fysisk inaktivitet.

Det foreslås, at skattekommissionen og regeringen overvejer, hvordan der bedst muligt i den danske skattelovgivning kan indføres incitamenter i forhold til cykelpendlere.

Organisationerne deltager gerne i nærmere drøftelser af, hvordan lovgivningen bedst kan udformes. Det følgende er et idéoplæg:

1. Arbejdsgiverbetalt transport (fri cykel-ordning)

Hvis en arbejdsgiver ønsker at stille en cykel til rådighed for en medarbejder, vil medarbejderen blive beskattet af værdien, jf. Skm 2003.126 ØL, hvor en vederlagsfri benyttelse af en fri motorcykel blev beskattet.

Med inspiration i de udenlandske, velfungerende ordninger, herunder den engelske kan en cykelpendlerordning udformes som følger:

En arbejdsgiver kan skattefrit stille en cykel til rådighed for en ansat til brug for cykling til arbejde. Derudover kan en arbejdsgiver skattefrit betale for de løbende vedligeholdelsesudgifter.

Såfremt en arbejdsgiver helt eller delvist vederlagsfrit stiller en cykel til rådighed for en arbejdstager til brug for pendling mellem hjem og arbejde, skal der ikke betales skat, selvom cyklen også anvendes til private formål.

Skattefriheden kan også gælde eventuelt tilbehør i form af f.eks. cykelhjelme, regntøj, cykeltasker og cykelcomputer samt udgiften til reservedele ved vedligeholdelse.

Cyklen skal anvendes til pendling fra hjem til arbejdsplads – gerne i kombination med bus/tog. Skattefriheden finder også anvendelse, selv om cyklen benyttes til privat transport, jf. hvad der normalt vil være tilfældet ved arbejdsgiverbetalt periodekort til tog/bus.

Arbejdsgiveren bør fortsat skattefrit kunne dække omkostninger til bus-/togkort, og det bør præciseres/afklares, at det ligeledes er muligt at dække omkostninger til cykelparkering ved stationer/busterminaler eller omkostninger til medtagning af cykel med kollektiv transport.

Det bør skattemæssigt anerkendes, at der kan aftales en lavere bruttoløn, hvor arbejdsgiveren i stedet for at betale udgiften indgår aftale med den enkelte medarbejder om, at denne - helt eller delvist - påtager sig udgiften ved en kontantlønsnedgang i forbindelse med arbejdsgivers skattefri tildeling af cykel, udstyr, vedligehold og forsikring samt eventuelle bus-/togkort med den virkning, at skatten beregnes på grundlag af den lavere kontante løn.

Det bemærkes, at forslaget er alene tænkt som en illustration af, hvordan en ordning kan udformes, og at det naturligvis vil skulle underkastes en nærmere politisk og lovteknisk bearbejdning.

2. Kørselsgodtgørelse til cykelpendlere (brug af egen cykel)

Mange cykelpendlere anvender egen cykel og udstyr, men det er forholdsvis sjældent, at de vil have glæde af det nuværende befordringsfradrag, som ikke gælder for de første 24 km mellem hjem og arbejde. Ordningen kan dog benyttes ved længere afstande, hvor cyklen kombineres med kollektiv transport på en del af strækningen.

For at undgå at det i realiteten alene er bilister og togpendlere, der skattemæssigt tilgodeses i form af befordringsfradraget, vil der som i England, Holland og USA kunne indføres en særlig godtgørelsesordning, hvor arbejdsgiveren får adgang til at udbetale en skattefri godtgørelse. Organisationerne forestiller sig en ubureaukratisk ordning, hvor der kan udbetales et mindre månedligt beløb eventuelt beregnet i forhold til cyklede kilometer.

En mulighed er en godtgørelse på eksempelvis 200 kr. uanset antal cyklede km, men betinget af, at cyklen er brugt f.eks. mere end 75 pct. af turene den enkelte måned. En anden mulighed er, at arbejdsgiveren kan betale en godtgørelse på eksempelvis 1,50 kr. pr. cyklet km. En medarbejder, der har 5 km hver vej at cykle kan få et skattefrit tilskud på 10 km á 1,50 kr., dvs. op til 15 kr. pr. dag eller 300 kr. pr. måned, hvor cyklen har været anvendt mere end f. eks. 75 pct. af turene den enkelte måned. Inden for den tilladte grænse vil det efter forslaget være op til den enkelte arbejdsgiver at fastsætte størrelsen af kilometertilskuddet i forhold til egne medarbejdere.

Erfaringerne viser, at selv en mindre godtgørelse kan påvirke transportvalget. Det er muligt at gøre ordningen enkel at administrere, og da medarbejderens valg af transportmiddel er meget synligt, er der stort set ikke problemer med snyd.

3. Kørselsgodtgørelse for brug af egen cykel under arbejdet

I de gældende danske regler er kørselsgodtgørelse for arbejdskørsel i egen bil og på egen cykel fastsat ud fra en estimeret pris på benzin, forsikring, slid og afskrivning. Godtgørelsen er væsentligt højere for bilen end for cyklen (3,56 kr. pr. km mod 0,40 kr. pr. km.). Da de marginale udgifter ved kørsel i bil er mindre end godtgørelsen, indebærer de gældende regler en økonomisk tilskyndelse til at benytte egen bil til opgaver for arbejdsgiver.

Den gældende kørselsgodtgørelse for cyklister er helt utilstrækkelig i forhold til udgifterne og af en så beskeden størrelse, at den ikke anvendes i praksis. I Norge er taksten eksempelvis 1,50 NOK pr. cyklet km, mens den i England er 20 pence (1,60 DKK). En fastsættelse af godtgørelserne ud fra samfundsøkonomiske og miljømæssige hensyn bør tilskynde til brug af cyklen eventuelt ved, at der udbetales samme kilometergodtgørelse som ved bilkørsel. Ved kortere ture i bymæssig bebyggelse vil der ofte være en tidsmæssig besparelse ved brug af cykel, hvor man undgår problemer med at komme frem i snævre gader og tid til at finde parkeringsplads.

Skatteministeriet
Skat person

Hovedcentret

Østbanegade 123
2100 København Ø

Telefon 72 22 18 18
E-mail via www.skat.dk/kontakt
www.skat.dk

Ean. nr. 5798000033788

26. marts 2009

J.nr. 09-041400

Ekstern høring over Forårspakke 2.0 – forslag til lov om ændring af ligningsloven, lov om arbejdsmarkedsbidrag og virksomhedsskatteloven

SKAT har haft forslag til lov om ændring af ligningsloven, lov om arbejdsmarkedsbidrag og virksomhedsskatteloven i ekstern høring.

SKAT har ingen bemærkninger til forslaget.

Med venlig hilsen

Anne Katrine Salling

ak.salling@skat.dk
Direkte telefon 72370518

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

København
den 24. marts 2009

Ændring af ligningsloven, lov om arbejdsmarkedsbidrag og virksomhedsskatteloven

Lavere marginalskat er afgørende for fremtidig vækst, velstand og velfærd. Derfor er Ledernes Hovedorganisation samlet set tilfreds med Forårspakken 2.0.

Nedsættelsen af marginalsatten med 7,5 procentpoint vil være med til at øge arbejdsudbuddet og dermed afhjælpe den mangel på arbejdskraft, vi står over for de kommende år. En endnu lavere marginalskat var dog ønskelig.

Det er positivt, at mellemskatten foreslås afskaffet og at der sker en forhøjelse af indtægtsgrænsen for betaling af topskat i forhold til regeringens først fremlagte forslag.

Lederne havde dog gerne set, at der ligesom i aftalen om lavere skat på arbejde var lavet en bestemmelse om, at antallet af topskatteydere ikke må stige yderligere. Dvs. at antallet af topskatteydere ikke må stige i forhold til det niveau, som vil være gældende for 2010.

Det er Ledernes opfattelse, at medarbejderobligationer og medarbejderaktier fremmer medarbejdernes motivation samt får medarbejderne til at fokusere på virksomhedens overordnede billede. Så set ud fra en ledelsesmæssig vinkel er medarbejderaktier og obligationer et gode.

Lederne har noteret sig, at regeringen finder at beskatningen af begge ordninger er for gunstig og at alle dele af lønnen principielt bør beskattes ens.

De gældende regler betyder, at medarbejderaktier og medarbejderobligationer, skal tilbydes til alle medarbejdere. Det sikrer, at ordningerne ikke kun bliver tilbudt udvalgte medarbejdere. Og samtidig giver ordningerne virksomhederne en mulighed for at profilere sig og for at tiltrække og fastholde medarbejdere. I en tid hvor virksomhedernes behov for risikovillig kapital er betydelig, vil det ikke være hensigtsmæssigt at ændre beskatningen af disse ordninger. Set i det lys synes bemærkningerne i lovforslaget om at ville ligestille offentlig og privat ansatte usaglig.

**Ledernes
Hovedorganisation**

Vermlandsgade 65
2300 København S

Telefon 3283 3283
Telefax 3283 3284

E-mail: lh@lederne.dk
www.lederne.dk

Det er Ledernes opfattelse, at der kan være uhensigtsmæssigheder i forslaget om et loft over fradrag i henhold til rejseregler. Blandt andet kan mobiliteten på arbejdsmarkedet blive nedsat.

Lederne mener, at det er fornuftigt at flytte beskatning fra arbejdsindkomst til forurening og energiforbrug. Derfor kan det være fornuftigt at ændre på beskatningen af biler, således at beskatningen flyttes til forbrug og forurening.

Lederne finder multimediebeskatningen meget uhensigtsmæssig. En hjemmearbejdsplads bør ikke betragtes som et frynsegode, men et redskab, der er med til at sikre fleksibilitet og skabe balance mellem familie- og arbejdsliv, hvilket regeringen i andre sammenhænge har påpeget. Hjemmearbejdspladser fremmer en fornuftig work-life balance og ligestilling på arbejdsmarkedet.

Øget beskatning af hjemmearbejdspladser betyder, at mange fravælger muligheden og dermed arbejder mindre. I bemærkninger til lovforslaget, er det beregningsteknisk forudsat, at 25 procent svarende til over 100.000 personer vil give afkald på ordningen. Det vil være imod intentionen i aftalen om at øge arbejdsudbuddet og virke imod intentionerne om at gøre Danmark til en førende IT-nation.

Med venlig hilsen

Niels Aagaard

Høring vedr. forårspakke 2.0 - Vækst, klima, lavere skat

En række af lovforslagene vedr. Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat er nu sendt i høring. I notatet kommenteres de enkelte lovforslag.

Forslag vedr. lov om personskat og andre love

FTF har længe peget på behovet for at lette skatten på arbejde ved en omlægning af skattesystemet. Det er dog tvivlsomt, om den konkrete omlægning vil have en væsentlig effekt på arbejdsudbuddet, og det er risikabelt at lade en væsentlig del af skattelettelserne være underfinansieret. Reduktionen i skatteværdien af de ligningsmæssige fradrag er uansvarlig.

Det er generelt positivt, at man med reformen får lettet skatten på arbejde. I forhold til at opnå den forventede arbejdsudbudseffekt havde det været mere effektivt i større grad at hæve grænserne for top- og mellemskat, frem for at sænke skattesatserne for de højeste indkomster ved afskaffelsen af mellemskatten.

FTF har beregnet, at med den udformning af skattelettelserne som aftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti har, vil der kun være begrænset gevinst at hente for en lang række af lønmodtagerne ved at sætte arbejdstiden op med 1 time pr. uge jf. tabellen.

Gevinst ved at arbejde en time ekstra om ugen i regeringens og Dansk Folkepartis skatteforlig

Stigning i indkomst efter skat ved en ugentligt ekstra arbejdstime i det nuværende og regeringens og Dansk Folkepartis skatteforlig, som det er indfaset i 2010

	Nuværende skattesystem		Skatteforlig m. regeringen og DF som indfaset i 2010		Merggevinst ved at arbejde en time ekstra om ugen ved skatteforlig		
	Stigning i indkomst efter skat ved at arbejde en time ekstra om ugen		Stigning i indkomst efter skat ved at arbejde en time ekstra om ugen		pr. år	pr. time	Pct. vis stigning i timeløn
	pr. år	pr. time	pr. år	pr. time			
	----- Kroner -----						Pct.
Sygeplejerske, deltid	5.464	105	5.594	108	130	2,5	1,4
Folkeskolelærere, nyuddannet	4.654	90	4.764	92	110	2,1	1,4
Pædagog, senior	5.123	99	5.249	101	126	2,4	1,4
Sygeplejerske 35 år, fuldtid	5.328	102	5.459	105	131	2,5	1,4
Folkeskolelærer, senior	3.950	76	5.597	108	1.647	31,7	15,5
Bankrådgiver	4.508	87	5.350	103	842	16,2	6,9

Note: Det er forudsat, at alle er boligejere. Den nyuddannede folkeskolelærer og deltidsansatte sygeplejerske har renteudgifter på 35.000 kr. Sygeplejersken på fuldtid og pædagogen har renteudgifter på 40.000 kr. Folkeskolelæreren har renteudgifter på 45.000 kr. og bankrådgiveren har 50.000 kr. i renteudgifter. Alle har ligningsmæssige fradrag på 13.000 kr. Derudover er det forudsat, at alle har 2 børn.

Kilde: FTF-beregninger på baggrund af Skatteministeriets skatteberegningsmodel

Underfinansieringen af reformen i en lang årrække er problematisk. De offentlige budgetter har i forvejen udsigt til store underskud på grund af recessionen, og det er langt fra sikkert at skattelettelserne vil føre til øget forbrug og gang i økonomien. Offentlige investeringer er beregnet til at have en ca. tre gange større effekt i retning af at stimulere økonomien. Selv om der i det samlede forlig også blev aftalt en fremrykning af offentlige investeringer er det i forhold til skattelettelsernes størrelse kun ganske lidt. På lidt længere sigt kan der derfor komme et pres på de offentlige budgetter på grund af store underskud og det kan bringe velfærden i fare.

Frigivelsen af SP'en til at stimulere det private forbrug allerede i 2009 er også en ret kortsigtet løsning. Det vil medføre, at pensionerne på længere sigt reduceres og dermed formindsker den langsigtede finanspolitiske holdbarhed.

Med forringelsen af skatteværdien af de ligningsmæssige fradrag forringes fradrag for A-kasse, faglige kontingent, transport og andre lønmodtagerudgifter. FTF mener at det er kortsigtet og uansvarligt at forligspartierne sætter skatteværdien af lønmodtagerfradraget ned. Danmarks rigdom og lave arbejdsløshed skyldes at lønmodtagere og arbejdsgivere tager et samfundsansvar. Resultatet er et arbejdsmarked, hvor de faglige organisationer og A – kasser tager ansvar for udvikling af kvalitet, uddannelser og nye job. Samtidig sikre arbejdsmarke-

dets parter, med den høje organisationsdeltagelse høj fleksibilitet og økonomisk sikkerhedsnet under lønmodtagerne. Det er den danske model i en nøddeskal og angreb på sammenhængskraften i modellen risikerer at skade konkurrencekraften til skade for det danske samfund.

Lønmodtagerfradraget er dermed af betydning for arbejdsudbuddet og for den fleksible danske arbejdsmarkedsmodel. I en tid med finansiell krise og omfattende fyringsrunder er der brug for tryk og regulerede forhold på arbejdsmarkedet.

Forslag vedr. ligningsloven og beskatning af selvstændige erhvervsdrivende

Ændringerne i ligningsloven er udtryk for lappeløsninger og det er kortsigtet og uigennemtænkt at indføre en skat på multimedia. Det vil hæmme Danmarks mål om at være foregangsland på IT-området og påføre både lønmodtagere og arbejdsgivere forøgede omkostninger.

Udhulingen af de ligningsmæssige fradrag, herunder transportfradraget forringer incitamentet til mobilitet for lønmodtagere. Ændringerne af transportfradraget for lavtlønnede og personer der dagligt rejser langt er et forsøg på at rette op på forringelserne af incitamenterne til mobilitet, men det havde dog været langt bedre at undlade at forringe skatteværdien af de ligningsmæssige fradrag for lønmodtagerne, frem for at skulle gribe til tilfældige lappeløsninger.

Det samme gør sig i princippet gældende vedrørende dagplejeres forhøjede standardfradrag. Det er ikke hensigtsmæssigt for et skattesystem, at specielle grupper vælges ud og på den måde kan undgå de forringelser, som alle øvrige lønmodtagere pålægges.

Medarbejderaktiebeskatning

Loven vil gøre det mindre attraktivt, at erhverve sig medarbejderaktier gennem generelle og individuelle aftaler. Det er FTF skeptisk overfor, idet der specielt for de generelle medarbejderaktieprogrammer er tale om en måde at knytte medarbejder og virksomhed tættere sammen.

Det er positivt, at medarbejderaktier fremover ikke skal udgøre en særlig aktieklasser, så de vil give de samme rettigheder som selskabets øvrige aktier og dermed stemmeret på virksomhedens generalforsamlinger.

Multimediaskatten

Danmark har en målsætning om at være foregangsland på IT-området. Med indførelsen af en skat på multimedia hæmmer man opfyldelsen af dette mål, til skade for fleksibilitet og vækst.

Som det fremgår af lovforslaget, regner man med, at en række lønmodtagere, der i dag har adgang til multimedia via udstyr fra deres arbejdsgiver, vil fraskrive sig dette. Dermed er man med til at mindske brugen af multimediaudstyr. Det vil vanskeliggøre arbejdstilrettelæggelsen på mange arbejdspladser i både den private og offentlige sektor og blandt andet hæmme det uddannelseselement, der kan ligge i at lønmodtagere opnår fortrolighed med multimedia, hvilket kan bidrage til at udvikle kompetencer. FTF har noteret sig, at der ikke foreligger skøn for, hvor mange der anvender multimedier til efteruddannelse og som samtidig rammes af multimediaskatten. FTF skal derfor opfordre til, at omfanget af konsekvenserne ved multimediaskatten undersøges nærmere.

Multimediaskatten vil være ødelæggende for udbredelsen af hjemmearbejdspladser, der i vidt omfang er med til at øge fleksibiliteten på arbejdsmarkedet og sikre mange lønmodtagere en bedre sammenhæng mellem arbejdsliv og fritidsliv.

I lovforslaget skønnes at ca. 335.000 personer vil blive omfattet af multimediaskatten. Det er dog nok meget lavt skønnet. Alene på FTF's område vil en meget stor del af vores 450.000 medlemmer blive omfattet, og der er næppe belæg for, at det ikke foreholder sig ligesådan på resten af arbejdsmarkedet.

Men selv på baggrund af dette lave skøn vil multimediaskatten betyde en væsentlig omkostningsforøgelse for både lønmodtagere og arbejdsgivere. For lønmodtagere naturligvis ved at de skal betale multimediaskatten og for arbejdsgiverne ved, at man må forvente at en række lønmodtagere helt eller delvis kan overvælte omkostningerne til arbejdsgiverne ved modkrav om løn til at dække multimediaskatten. FTF har beregnet, at lykkedes det for lønmodtagerne bare at overvælte halvdelen af omkostningerne ved multimediaskatten til arbejdsgiveren, vil det betyde en omkostningsforøgelse for virksomhederne på mellem 600 mio. kr. og 1,1 mia. kr.

Mange af FTF's medlemmer er på arbejdspladser, hvor den fysiske indretning gør, at det er nødvendigt også at kunne arbejde mobilt eller fra hjemmet. Det er særlig udbredt i hele undervisningssektoren, hvor der kun i ringe omfang kan stilles multimediaudstyrede kontorer til rådighed for underviserne, men også blandt de ansatte indenfor andre områder som fx folkekirken (organisterne) er det tilfældet.

Ligeledes har en række af FTF's medlemmer en arbejdsfunktion, hvor de skal kunne kontaktes af arbejdsgiveren, kunder, elever, forældre, eller andre som en del af deres arbejdsfunktion.

Dertil kommer at udbredelsen af mobiltelefoner i høj grad gør det mere enkelt og effektivt at tilkalde medarbejdere der skal stå til rådighed som en del af deres arbejdsfunktioner, fx inden for kommunal beredskabstjeneste. Andre af vores medlemmer har arbejdsfunktioner, hvor de er såkaldt "udgående", dvs. at arbejdsfunktionerne varetages væk fra det arbejdssted, hvor man er hjemmehørende, men hvor man skal kunne komme i kontakt med arbejdsstedet hele tiden. De muligheder moderne IT-teknologi giver for denne kontakt er derfor med til at spare megen kørsel mellem arbejdssteder. Det reducerer omkostningerne, både økonomisk og tidsmæssigt, og COII-udledning.

Udformningen af multimediaskatte er udtryk for en meget enkel skat, men også en meget skæv skat. Personer der kun har fx en mobiltelefon til rådighed beskattes på samme vis, som en person der har telefon, mobil, bredbånd, PC, printer osv. til rådighed.

Sidst, men ikke mindst, betyder multimediaskatte for rigtig mange af FTF's medlemmer, hvis indkomster er af en sådan størrelse, at de kun får begrænsede skattelettelser, at overskuddet ved den samlede skattereform stort set forsvinder.

Multimediebeskatningen tager en stor del af skattebesparelse

Skatteændring som følge af skatteforlig incl. multimediebeskatning for forskellige indkomster

Indkomst før skat	Skatte-ændring som følge af skatte-forliget	Multimedieskat	Samlet skatte-ændring	Multimediebeskatningens andel af skatteændring, pct.
350.000	-2.961	2.024	-937	-68
394.000	-4.712	2.354	-2.358	-50
450.000	-9.363	2.680	-6.683	-29

Note: Skatteændringer er incl. grøn check og øgede grønne afgifter. Et minus betyder mindre skattebetaling. Personer med en indkomst på 350.000 kr. har renteudgifter på 40.000 kr. Personer med en indkomst på 394.000 kr. har renteudgifter på 45.000 kr., mens det er forudsat at personer med indkomst på 450.000 kr. har 50.000 kr. i renteudgifter. Alle har ligningsmæssige fradrag på 13.000 kr. Derudover er det forudsat personerne har to børn.

Kilde: FTF- beregninger på Skatteministeriets skatteberegningsmodel

Forslag vedr. lov om grøn check

Det er positivt, at den grønne check målrettes lav- og mellemindkomstgrupperne, men aftrapningen sker alt for hurtigt og efterlader mange med en høj sammensat marginalskat. FTF skal derfor opfordre til, at aftrapningen af den grønne check sker over et længere interval.

Den grønne check kompenserer blandt andet personer udenfor arbejdsmarkedet og med lave indkomster for højere grønne afgifter og er som sådan nødvendig for at få en hensigtsmæssig fordelingsmæssig profil. Det er dog værd at være opmærksom på, at den grønne check aftrappes hurtigt og over et meget lille indkomstinterval.

Beregninger fra FTF og fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd viser, at den grønne check er helt aftrappet ved indkomster før arbejdsmarkedsbidrag på kr. 410.000. For personer der har indkomster mellem kr. 390.000 og kr. 410.000 vil marginals-katten således stige med 7,5 pct., hvilket virker mod hensigten, om at lette marginals-katten for grupper på personer på arbejdsmarkedet med henblik på at øge arbejdsudbuddet. Beregningerne viser at ca. 140.000 personer befinder sig i det indkomstinterval, hvor marginals-katten øges med 7,5 pct. point.

Dertil kommer, at nuværende topskatteydere, der betaler forholdsvist lidt i top- og mellemskat og dermed kun får en lille skattegevinst af forhøjelsen af topskattegrænsen og afskaffelsen af mellemskatten, vil få en mindre skattebesparelse end personer, der ikke betaler topskat og modtager den grønne check.

Forslag vedr. ændring af pensionsbeskatningsloven

Det er positivt at indføre et loft over indbetaling af ratepension for at imødegå spekulationer om at nedbringelse af skattebetalingen. Det dog uklart om det fremlagte lovforslag vil opnå den ønskede effekt. Der er ikke er belæg for en aldersgrænse på udbetaling af kapitalpensioner.

Indbetalinger til ratepensionsordninger har i et vist omfang været anvendt med henblik på at nedbringe skattebetalingen, hvilket kan begrænses med loft over indbetalingerne.

FTF mener det er fornuftigt, at der sættes et loft, men vil opfordre til at loftet udgør en procentsats af den årlige bruttoløn i stedet for et fast kronebeløb. Mange pensionstagere ønsker reelt at kunne sikre sig en pension, svarende til en bestemt procentdel af den løn, man havde som erhvervsaktiv og dette vil ikke muligt for alle med det foreslåede krone-loft. Et loft baseret på procentsats vil i lighed med kronebeløbet kunne dæmme op for, at der spekuleres i pensionsindbetalinger, der ikke kan antages at have et reelt pensionsformål.

Et loftet på 100.000 kr. vil ramme mange almindelige lønmodtagere fx i den finansielle sektor. Arbejdsgiveradministrerede ratepensioner er meget udbredt fx i finanssektoren og ca. 10.000-12.000 ansatte har på nuværende tidspunkt en løn, hvor de, med en bidragsprocent på 16,25 pct., vil kunne blive ramt af loftet.

En negativ konsekvens af lovforslaget er samtidig, at, da man forsøger at tage højde for de mange forskellige typer af pensionsaftaler om rateordninger, bliver det med lovforslaget umuligt at gennemskue, om man opnår den ønskede effekt, eller det blot bliver en ekstra udfordring i forbindelse med skatteligningen.

Forhøjelse af aldersgrænsen for udbetaling af kapitalpensioner m.v. hæves fra 10 år til 15 år efter efterlønsalderen er et skridt i den rigtige retning, men der er ikke belæg for en aldersgrænse i forbindelse med udbetaling af kapitalpensioner m.v., hvorfor denne aldersgrænse helt burde afskaffes.

Forslag vedr. aktieavancebeskatningsloven, skattekontrolloven, kildeskatteloven, ligningsloven og forskellige love

Det er positivt at der i større omfang skal ske indberetninger vedr. personalegoder, men omlægningen af rentebetalingen for restskat rammer personer, der ikke har indsigt i skattesystemet og egen økonomi.

Omlægningerne af rentebetalingerne vedrørende restskat formindsker mulighederne for at spekulere i at "låne" penge rentefrit af skattesystemet, men samtidig betyder det øgede udgifter for personer der ikke har ressourcer eller evner til at overskue deres økonomi og skattebetaling. For mange helt almindelige skatteydere er årsopgørelsen det tidspunkt, hvor de får indblik i, om de har betalt for meget eller lidt i skat. De har hidtil kunnet vente indtil årsopgørelsen og efterfølgende indbetale deres restskat uden at straffes med renter. Det får de ikke mulighed for nu, og FTF er bekymret for at det nye system netop vil ramme svage skatteydere.

Den forbedrede kvalitet af indberetninger fra arbejdsgivere mv. kan begrunde fastlåsningen af felter på selvangivelsen som foreslået, men det er derfor i den sammenhæng desto mere vigtig, at der er mulighed for gennem indkomståret at tilpasse sine oplysninger på forskudsopgørelsen således at skift i indkomst eller fradrag straks kan registreres og anvendes.

Forslag vedr. kildeskatteloven og andre love *og* vedr. lov om arbejdsmarkedsbidrag

Det er positivt med den forenkling af skattesystemet der ligger i, at arbejdsmarkedsbidraget og indkomstkatten integreres vedr. opkrævning og beregning. Det vil lette forståelsen af arbejdsmarkedsbidraget som værende den skat, det i realiteten altid har været.

Skatteministeriet

København den 26. marts 2009

Høringssvar vedr. lov om ændring af ligningsloven m.v.

I forbindelse med forslag til ændring af ligningsloven, lov om arbejdsmarkedsbidrag og virksomhedsskattebogen skal PROSA komme med følgende bemærkninger til den del af lovforslaget, som handler om indførelse af en multimediebeskatning.

Hensigten med Forårspakken 2.0 er bl.a. en generel sænkning af skatten på arbejdet. Hensigten med forslaget om multimediebeskatningen er at forenkle skattereglerne og fremtidssikre beskatningen af multimedieudstyr, her forstået som arbejdsgiverbetalt telefon, pc eller bredbånd.

Det er PROSAs opfattelse, at hvis regeringen vil forenkle regelsættet og mindske skatten på arbejde, kan dette opnås ved enten at indføre en arbejdsgiverafgift eller ved fuld-stændig at skattefritage arbejdsgiverfinansieret pc, telefon eller bredbånd. En skatte- fritagelse vil give en manglende skatteindtægt på omkring 50 mio. kr., hvilket ikke fylder meget, i forhold til de problemer forslaget indebærer og de meromkostninger, der er forbundet med forslaget både for samfundet, arbejdsgiverne og borgerne.

Forslaget om en multimediebeskatning er, efter PROSA's opfattelse, i praksis en skat på arbejdet. En stor gruppe medarbejdere bruger pc, telefon og bredbånd i arbejdsmæssige sammenhænge, og får alene tingene stillet til rådighed i arbejdsmæssig henseende. Det vil derfor de facto komme til at virke som en beskatning af arbejdet. Særligt der, hvor der alene er tale om en telefonordning, som er etableret i forbindelse med rådighedsvagt eller lign., vil det være en voldsom merbeskatning, der finder sted. Hvis man så oven i købet tilhører den gruppe, for hvem selve skattenedsættelsen ikke giver nogen særlig stor nedsættelse, vil det det i stedet opleves som en skatteforhøjelse.

Herudover er beskatningen et overenskomst- eller aftaleindgreb, da forslaget direkte berører allerede indgåede aftaler, uden en behørig respekt for at give mulighed for en genforhandling af overenskomsterne/aftalerne. Særligt må der påhvile regeringen som arbejdsgiver på det statslige område en forpligtigelse til at sikre, at de nugældende aftalemæssige forhold ikke forringes på grund af forslag, fremsat af selv samme regering.

PROSAs medlemmer er i en lang række tilfælde bundet af de aftaler, der er indgået og kan ikke bare slippe ud af rådighedsforpligtelser mv., selv om arbejdsgiveren ikke vil kompensere for beskatningen af dette arbejdsredskab. I en række tilfælde har vi set, at der i aftaler, der indeholder arbejdsmæssige forpligtigelser og derfor ikke er et frynsegode står, at de skattemæssige konsekvenser af aftalerne er uvedkommende for arbejds-giveren.

Efter PROSAs opfattelse, vil forslaget mindske incitamentet til at yde en ekstra indsats, da indsatsen enten skal foretages på arbejdspladsen eller man selv skal betale for at kunne udføre den derhjemme. Det vil dermed virke hæmmende for udviklingen af hjemme-arbejdspladser og dermed gøre familielivet mindre fleksibelt, hvilket ikke er i overensstemmelse med regeringens tidligere fremsatte ønske om, at forbedre vilkårene for børnefamilierne.

Forslaget vil også være med til at øge sygefraværet. Hvor folk nu har muligheden for at arbejde hjemmefra, hvis de føler sig for sløje til at gå på arbejde, men raske nok til at udføre arbejde i en vis udstrækning, vil de uden arbejdsgiverbetalt bredbånd, computer eller telefon, ikke have samme incitament til at arbejde hjemmefra.

Forslaget vil være med til at øge presset på den fysiske infrastruktur. En del af de hjemme-arbejdsdage, som udføres i dag, vil blive konverteret til fysisk fremmøde med øget be-fordring som resultat, ligesom de medarbejdere, der før har kunnet tage direkte hjem efter møder eller kundebesøg, nu skal tilbage til arbejdspladsen for at aflevere de forskellige arbejdsværktøjer for at sikre, at der ikke sker en beskatning. Den øgede transport vil øge CO2-udslippet, og dermed modvirke regeringens forsøg på at nedbringe landets CO2-forbrug.

Forslaget om beskatningen af multimedier er kommet samtidig med, at videnskabs-ministeren var ude med sin vision om, at vejen til at blive verdens førende it-nation går gennem en udbygget infrastruktur, som er baseret på lynhurtige internet-forbindelser. Denne vision vil det efter PROSAs opfattelse nok tage noget længere tid at få gennemført, da erfaringen viser, at folks tilbøjelighed til selv at købe ydelsen falder, når der indføres en beskatning. Effekten er den samme, som når afgiften på tobak og sukkerholdige varer sættes op for at begrænse forbruget, topskatten sættes ned for at øge arbejdsindsatsen. Selv anslår SKAT,

at det vil betyde, at 112.500 personer vil fravælge enten mobil, bredbånd eller computer betalt af arbejdsgiveren, uden at der er nogen garanti for, at de, der fra-vælger goder, også efterfølgende selv vil investere i dem. Selv om folk så alligevel vælger at opretholde mobil, bredbånd eller pc, vil drivkraften til at bruge tingene arbejdsmæssigt være forsvundet, hvilket vil resultere i, at fleksibiliteten i arbejdsindsatsen vil blive mærkbart forringet.

PROSA skal derfor opfordre til, at den del af Forårspakken 2.0, der omhandler en indførelse af en multimediebeskatning, ikke gennemføres.

Med venlig hilsen

Niels Bertelsen

Formand for PROSA, Forbundet af It-professionelle

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K
pskper@skm.dk

Deres ref.:
2009-311-0028

Vor ref.: 09-212602-001

Dato: 26.03.2009

Høringssvar på Forslag til Lov om ændring af ligningsloven, lov om arbejdsmarkedsbidrag og virksomhedsskatteloven (Ændrede regler for beskatning af personalegoder, befordringsfradrag, gavefradrag, dagplejefradrag og rejsefradrag m.v.)

Generelt finder DTL, at en lønmodtagers incitament til at etablere et såkaldt ”arme og ben”-firma (en enkeltmandsvirksomhed, der kun leverer arbejdskraft), som alene skulle bygge på en hensigt om at opnå et højere standardfradrag, er en forfejlet opfattelse af iværksætterånden.

Der findes DTL bekendt ikke nogen som helst dokumentation for, at lettelser for fradrag ved omkostninger ved såkaldt udearbejde for mobile erhvervsudøvere i sig selv skulle trække ansatte i retning af at udøve selvstændig virksomhed.

Tværtimod vil forslaget være endnu en faktor, der tvinger selvstændige vognmænd til at opgive at drive selvstændig virksomhed – og dermed for dansk erhvervsliv potentiel udviklende virksomhed – for i stedet søge ansættelse i en virksomhed som lønmodtager.

Selvstændig virksomhed drives med andre ord af andre faktorer end fravalg af ulemper som lønmodtager. Det er snarere et tilvalg og et ønske om at have foden under eget bord, hvilket i høj grad bør respekteres, hvis der ikke mindst i denne tid skal sikres en gunstig erhvervsudvikling.

Mange virksomheder, der er startet af selvstændige, er med tiden blevet til gavn for arbejdstagere og dermed beskæftigelsen i landet. Lovforslaget bør derfor være i tråd med regeringens ambition om at fastholde en iværksætterånd i dansk erhvervsliv.

På denne baggrund er vores konkrete holdning til det foreliggende lovforslag som følger:

DTL mener ikke, at lovforslagets argumentation om, at ”En lønmodtager i princippet selv bestemmer, hvor vedkommende vil arbejde i forhold til bopælen,” giver nogen mening for *mobile arbejdstagere* herunder i særdeleshed *lastbilchauffører*, som jo ikke kan komme nærmere på sin arbejdsplads – den rullende lastbil – ved at flytte sin bopæl rundt efter hvor lastbilen kører.

Det kan efter DTLs opfattelse heller ikke gøres gældende, at en lastbilchauffør skulle kunne siges, ”selv at vælge arbejde langt væk fra sin bopæl, og at rejseudgifterne kan siges at være

af privat karakter, som der principielt ikke bør gives fradrag for". Der kan heller ikke for en lastbilchauffør sættes spørgsmålstegn ved, om han reelt er på rejse eller har valgt at bo langt væk fra sin arbejdsplads – den rullende lastbil.

Loftet bør efter DTLs opfattelse derfor ikke gælde for mobile arbejdstagere herunder lastbilchauffører.

Skulle loftet blive fastholdt, er det vigtigt at holde fast i, at loftet ikke berører arbejdsgiverens muligheder for at udbetale skattefri godtgørelse eller at betale lønmodtagerens udgifter efter regning eller at give den pågældende fri kost og logi.

I lovforslaget foreslås endvidere, at loftet også skal gælde for de *selvstændigt erhvervsdrivende*, som efter gældende regler har mulighed for at foretage fradrag med standardsatserne på helt samme måde som lønmodtagere.

DTL er helt uenig i, at der dermed *ikke* gøres forskel på selvstændige og lønmodtagere – tværtimod. For i transporterhervets overenskomster for grænseoverskridende transporter indgår skattefri rejsegodtgørelse i form af en diæt som en fast del af døgnbetalingen. Det betyder, at en eksportchauffør, der fast kører i grænseoverskridende transporter mellem Danmark og udlandet og i udlandet ikke usædvanligt i løbet af et år fra sin arbejdsgiver får udbetalt f.eks. 200 diæter à 455 kr. pr døgn (2009-standardsatsen) svarende til 91.000 kr. årligt.

Den pågældende chauffør bliver ikke berørt af lovforslaget, men det gør den selvstændige vognmand, der kører tilsvarende grænseoverskridende ture, da han med lovforslaget vil blive begrænset til et fradrag i den personlige indkomst til 50.000 kr. årligt (2010-niveau) – hvilket er 41.000 kr. lavere end lønmodtagerens diæt. Det er efter DTLs opfattelse udtryk for en markant forskelsbehandling på lønmodtagere og selvstændige til ugunst for den selvstændige.

I lovforslaget hedder det, at en selvstændig erhvervsdrivende på rejse normalt vil fratække de faktiske udgifter som driftsudgifter, og at der ikke sker en ændring deri. Dette gælder netop ikke for chauffører og selvstændige vognmænd, der alt overvejende benytter standardfradraget jf. også herunder.

DTL anerkender, at forslaget ikke indebærer ændringer i den selvstændigt erhvervsdrivendes adgang til at foretage fradrag for rejseudgifter med de faktiske udgifter, jf. statsskattelovens § 6, litra a., og at den selvstændigt erhvervsdrivende i et indkomstår, der har foretaget fradrag med standardsatserne for 50.000, kan fradrage yderligere dokumenterede erhvervsrelaterede udgifter til kost, småfornødenheder og logi efter statsskattelovens § 6, litra a.

Det er dog uforholdsmæssigt besværligt og administrativt bøvlet, at selvstændige vognmænd skal til at indsamle de mange små bilag til f.eks. personlig vask, og det er jo netop derfor, at standardfradraget benyttes. DTL skal i den forbindelse henvise til regeringens målsætning om begrænsning af de administrative byrder på erhvervslivet.

Opsummerende skal DTL derfor anbefale at:

- der ikke indføres et loft for størrelsen af fradrag efter rejsereglerne for lastbilchauffører
- skulle loftet blive fastholdt, er det vigtigt at holde fast i, at loftet ikke berører arbejdsgiverens muligheder for at udbetale skattefri godtgørelse eller at betale lønmodtagerens udgifter efter regning eller at give den pågældende fri kost og logi
- skulle loftet blive fastholdt, at loftet så *ikke* skal gælde for de selvstændigt erhvervsdrivende
- der ikke pålægges selvstændigt erhvervsdrivende øgede administrative byrder ved en påtvungen overgang fra anvendelse af standardfradrag til fradrag for rejseudgifter med de faktiske udgifter.

Med venlig hilsen

Ove Holm

Skatteministeriet
pskper@skm.dk

Islands Brygge 26
Postbox 1990
2300 København S
tlf. 33 93 20 00
fax 33 32 01 74
hvr@hvr.dk
hvr.dk

25. marts 2009

**Vedr. forslag til
Lov om ændring af kildeskatteloven og andre love (jeres j.nr. 2009-711-0029),
Lov om Arbejdsmarkedsbidrag (jeres j.nr. 2009-311-0026),
Lov om ændring af pensionsbeskatningsloven (jeres j.nr. 2009-321-0013),
Lov om ændring af ligningsloven, Lov om arbejdsmarkedsbidrag og virksom-
hedsskatteloven (jeres j.nr. 2009-311-0028),
Lov om en grøn check (jeres j.nr. 2009-311-0025)**

Håndværksrådet støtter overordnet set den foreslåede skattereform, som fornuftigt – og i rimelig afbalanceret form – nedsætter skatten på arbejde, og som samtidig er underfinansieret i de kommende år på et niveau, som vi på nuværende tidspunkt finder passende konjunktursituationen taget i betragtning.

Håndværksrådet har ingen bemærkninger til "Forslag til Lov om ændring af kildeskatteloven og andre love", (konsekvensændringsforslaget).

Håndværksrådet støtter forslaget om ændring af Lov om Arbejdsmarkedsbidrag, hvorefter Arbejdsmarkedsbidraget regnes for en skat og ikke for et socialt bidrag.

Pension

Håndværksrådet kan støtte Lov om ændring af pensionsbeskatningsloven, idet rådet dog gerne så bedre sikring af selvstændige – også efter 2015.

Som en del af finansieringen af reformen har forligsparterne valgt at sætte et loft for de årlige indbetalinger på skattebegunstigede ratepensionsordninger på 100.000 kr. Håndværksrådet kan godt støtte intentionerne om at begrænse skattebegunstigelsen af ratepensioner og skal kvittere for, at der er taget hensyn til selvstændiges ophørs-pensionsordning, og at loftet først gælder for selvstændige efter 2015.

Det er dog vores vurdering, at der også efter 2015 vil være mange selvstændige erhvervsdrivende, som efter en årrække uden mulighed for at spare op på en ratepension skal hente det tabte de sidste år. Den manglende mulighed for det er især et pro-

blem for dem, der samtidig har et dårligt helbred, for de vil ikke turde satse på at indbetale på en ratepension.

Derfor så vi gerne, at 30 % loftet blev videreført efter 2015 eller alternativt, at selvstændige først var omfattet af 100.000 kr. loftet, når de samlet havde indbetalt fx 2 mio. kr. på ratepensioner. En anden og måske mere målrettet mulighed er at hæve loftet for personer over 50 år med et dokumenteret dårligt helbred og en relativt lille opsparing.

Vi kan helt støtte de øvrige elementer i forslaget, herunder muligheden for at strække ratepensionen over en længere periode på maksimalt 15 år.

Ligningsloven

Håndværksrådet kan overordnet støtte indførelse af en ny og ensartet multimediebeskatning på 5.000 kr. årligt til indkomsten som en del af finansieringen. Vi mener dog, at det er helt afgørende, at det præciseres, at fx håndværkere, der har haft virksomhedens mobile telefoner til rådighed på en arbejdsplads, kan tage disse med hjem – såfremt de er og forbliver slukkede, mens de er på bopælen – uden at det udløser beskatning.

Uden en sådan regel vil håndværkere med stort besvær skulle tilbage til kontoret på vej hjem, hvilket nedsætter den samlede arbejdstid til skade for produktiviteten, og hvilket samtidig er til skade for miljøet, da transporten ofte vil være i bil.

Det er for os uklart, om der er taget højde for en sådan situation i de foreslåede bemærkninger, som giver et eksempel på, at man formodes fritaget, hvis en bærbar PC tages hjem efter en tjenesterejse.

Vi accepterer, at forslaget rammer mange selvstændige erhvervsdrivende på lige fod med lønmodtagere, men mener, at der mangler at tages stilling til, hvordan man kan drive virksomhed fra blandet bolig og erhverv i separate lokaler uden at betale multimedieskat, såfremt man har multimedieudstyr betalt af virksomheden i erhvervslokalerne og kun der og ikke benytter dem privat.

Desuden:

Håndværksrådet kan støtte afskaffelsen af skattebegunstigelsen for medarbejderaktier, og ophævelse af 15 % grænsen for aktier, som led i finansieringen af skattereformen.

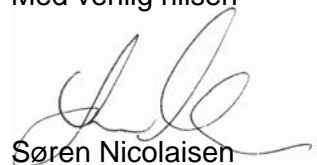
Som et led i finansieringen kan vi også støtte forhøjelse af kilometergrænsen for den daglige befordring og indførelse af grønt miljøtillæg for firmabiler. Håndværksrådet kan også støtte forbedrede regler for befordring for lavtlønnede.

Øvrige forslag vedr. ændring af ligningsloven vurderes på nuværende tidspunkt ikke at have væsentlige konsekvenser for selvstændige erhvervsdrivende eller deres ansatte.

Grøn check

Håndværksrådet kan støtte forslaget om indførelse af en grøn check.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Søren Nicolaisen', written over a light grey rectangular background.

Søren Nicolaisen

Afdelingschef i Håndværksrådet

Til Skatteministeriet

Hvidovre, den 26. marts 2009

Sag 07/990 – Dok. 3678/09 /jeb

Hørings svar fra Danske Handicaporganisationer vedr. lovforslag om ændring af ligningsloven

---

Vi har analyseret lovforslaget og finder anledning til at udtrykke stor bestyrtelse over lovforslagets § 16 stk. 12 – multimedieskatten: Den ser ud til at omfatte ulønnede frivillige, der har it-udstyr til rådighed med henblik på at arbejde for os eller vores medlemsorganisationer. Ligeledes finder vi det urimeligt, hvis denne beskatning rammer personer, der har fået stillet it-udstyr til rådighed som kompenserende hjælpemiddel for en funktionsnedsættelse.

Vi mener ikke det kan have været lovgivers intention at ramme disse to grupper med denne beskatning.

Både DH selv og vores medlemsorganisationer, har lokalafdelinger over hele landet, der ejer computere, der benyttes til at varetage lokalafdelingens arbejde. Da lokalafdelingerne ikke har selvstændige kontorer, har disse computere typisk bopæl hos formanden eller kassereren. Det er væsentligt for organisationerne, at afdelingerne har deres egen computer og ikke skal anvende de frivilliges private computere, da vi således dels har et sted, hvor alle informationer vedr. afdelingen opbevares og dels kan supportere afdelingerne it-mæssigt ensartet. Dette vil ressourcemæssigt ikke kunne lade sig gøre, hvis der skulle anvendes privatcomputere.

Hvis disse ulønnede frivillige virkelig skal betale multimedieskat, må vi forudse, at en del frivillige vil levere udstyret tilbage, ophøre med deres frivillige arbejde eller forlange kompensation. Dette vil være et stort tilbageslag for det frivillige arbejde i vores organisationer. Hvis vi ser på muligheden for at yde kompensation for multimedieskatten vil det alene i DH koste mere end en halv million – altså mere end en tyvendedel af de midler vi har til rådighed. Ser vi på handicaporganisationerne samlet vil der blive tale om millionomkostninger.

Det kan ikke have været meningen således at underminere det frivillige, ulønnede arbejde i foreninger i Danmark. Problemet rammer jo ikke bare vores medlemsorganisationer, men også andre sociale foreninger, sportsforeninger eller kulturelle foreninger.

En anden for os lige så væsentlig problemstilling er, at der ikke ses nogen undtagelse for personer, der får stillet it-udstyr til rådighed som kompenserende hjælpemiddel for et handicap.

Der er rigtig mange mennesker, der i dag kan fungere stort set problemløst på arbejdsmarkedet fordi computeren kan kompensere for deres handicap. Nogle får læst tekster op fx blinde og ordblinde. Andre klikker sig igennem teksterne på computeren fordi de ikke kan bladere i papirer - ofte mennesker med bevægehandicap. For alle disse mennesker vil det ikke være muligt at tage papirerne med hjem i tasken som andre gør – papir er ikke et tilgængeligt medie. Dette er blot eksempler på at it-udstyr for mange er redskaber til at kunne fungere på lige fod med andre ikke til at blive stillet bedre. Derfor er det helt urimeligt, hvis dette skal være beskattet.

Danske Handicaporganisationer mener i korthed, at frivillig ulønnet arbejdskraft i godkendte organisationer/foreninger skal være undtaget fra §16 stk. 12. Det samme bør gælde for personer med handicap, der får stillet it-udstyr til rådighed som kompenserende hjælpemiddel for deres funktionsnedsættelse.

Vi stiller os gerne til rådighed for yderligere drøftelse eller uddybning af disse problemstillinger i det fremlagte lovforslag.

Med venlig hilsen

Jesper Boesen
Administrationschef
Danske Handicaporganisationer

../ cc Velfærdsministeren, Beskæftigelsesministeren og Kulturministeren

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Mail: skm@skm.dk

30. marts 2009

Vedr.: Lovforslag om ændring af ligningsloven / multimediebeskatning.

SIND er via Danske Handicaporganisationer blevet opmærksom på lovforslagets §16 stk. 12 – multimedieskatten.

SIND vil med denne skrivelse, gøre opmærksom på de store og uheldige konsekvenser denne beskatning vil påføre det omfattende frivillige ulønnede arbejde der udføres i bl.a. SIND's kreds- og lokalforeninger.

Hvis alle vore ulønnede frivillige skal betale multimedieskat, må vi forudse, at de frivillige vil levere det af SIND udleverede udstyr tilbage, ophøre med deres frivillige arbejde.

Det kan umuligt være meningen således at underminere det frivillige, ulønnede arbejde i foreningerne i Danmark.

Problemet rammer ikke bare SIND, men også andre sociale foreninger, sportsforeninger eller kulturelle foreninger.

SIND vil anmode Skatteministeriet om, at frivillig ulønnet arbejdskraft i godkendte organisationer/foreninger bliver undtaget fra §16 stk. 12.

Med venlig hilsen
Finn Graa Jakobsen
landsformand
Landsforeningen SIND

../cc Velfærdsministeren, Beskæftigelsesministeren og Kulturministeren

Skatteministeriet
Skatte- og afgiftsadministrationsområdet
Louise Bank
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Odense den 23. marts 2009
H 4421-H 4425 – 09
0208 – TK

**Høring: Forslag til Lov om ændring af lov om kildeskatteloven og andre love
(Konsekvensændringer som følge af Forårspakke 2.0 m.v.)**
Forslag til lov om arbejdsmarkedsbidrag
**Forslag til Lov om ændring af pensionsbeskatningsloven (Loft for indbetalinger til
rateordninger og ophørende livrenter og forhøjelse af aldersgrænsen for udbetaling af
kapitalpensionsordninger**
**Forslag til Lov om ændring af ligningsloven, lov om arbejdsmarkedsbidrag og
virksomhedsskatteloven (Ændrede regler for beskatning af personalegoder,
befordringsbidrag, gavefradrag, dagplejefradrag og rejsefradrag m.v.)**
**Forslag til lov om en grøn check (Skattefri kompensation for forhøjede energi- og
miljøafgifter m.v.)**

Lovudvalget i Foreningen Danske Revisorer har ikke bemærkninger til ovenstående.

Med venlig hilsen
Foreningen Danske Revisorer

Tom Karstensen
direktør

Drop multimedieskatten

Hjemmearbejde skal belønnes ikke straffes, mener Dansk Kommunikationsforening

Høringssvar fra Dansk Kommunikationsforening

- **Bemærkninger til forslag til lov om ændring af personskatteloven og andre love (Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat)**

25. marts 2009

Dansk Kommunikationsforening opfordrer regeringen til at droppe forslaget om at indføre multimedieskat på 5.000 kroner for bredbånd, computere og telefon, som er stillet til rådighed af arbejdsgiveren.

Forslaget er helt ude af trit med visionerne for fremtidens videns- og multimediesamfund. Mennesker i et moderne samfund arbejder fleksibelt og er helt afhængige af computer, bredbånd og mobiltelefon i hjemmet. Moderne offentlige og privatansatte medarbejdere arbejder, når de er hjemme og surfer privat, når de er på jobbet. Grænserne mellem det faglige og fornøjelige og mellem arbejde og fritid flyder.

Bredbånd, computer og telefon er arbejdsredskaber, som er helt nødvendige for fleksibiliteten og produktiviteten på arbejdsmarkedet. Det forekommer uden mening, at straffe de 280.000 medarbejdere, der arbejder hjemmefra ved at lægge skat på hjemmearbejde.

Dansk Kommunikationsforeningen mener, at det er helt urimeligt at betragte helt nødvendigt arbejdsudstyr som bredbånd, computer og telefon som underholdende frynsegoder. Dansk Kommunikationsforening opfordrer regeringen til at tage forslaget om multimedieskatten af bordet.

*Kontakt: Dansk Kommunikatoinsforenings formand Ole Schmidt Pedersen,
os@firstline.dk, 4072 9330*

Dansk Kommunikationsforening er en forening for alle, der arbejder professionelt med kommunikation og ønsker at udvikle sig selv og faget sammen med kolleger fra private og offentlige virksomheder og organisationer. Med sine knap 3.000 medlemmer er Dansk Kommunikationsforening toneangivende i branchen. Knap 7000 modtager DKFs nyhedsbrev.

Dansk Kommunikationsforening – Strandvejen 100 – 2900 Hellerup – 3393 9098 – www.kommunikationsforening.dk

AC's bemærkninger til Forslag til Lov om ændring af personskatteloven og andre love (Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat)

Skatteministeriet har i mail af 20. marts 2009 sendt ovennævnte lovforslag til høring.

Generelt er det AC's opfattelse at det langt hen af vejen er lykkedes for Regeringen med dette lovforslag at få taget hul på bestræbelserne på at øge incitamenterne til at arbejde mere ved at reducere skattetrykket på arbejdsindkomst – herunder ikke mindst beskatningen af en ekstra arbejdsindsats.

Der er dog også elementer i forslaget som peger i den modsatte retning eller på anden vis svækker den danske arbejdsmarkedsmodel. I den sammenhæng skal AC pege på tre elementer:

- Multimedieskat
- Særskat på store pensionsudbetalinger
- Reduktion af fradragsværdien for kontingent til A-kasser og faglige organisationer

Multimedieskat

Dette element i forslaget rammer brede lønmodtagergrupper, der i stigende grad får stillet computere mv. til rådighed af deres arbejdsgivere, fordi computeradgang til arbejdspladsen fra hjemmet er en nødvendighed for en hensigtsmæssig tilrettelæggelse af arbejdet.

Den enkelte lønmodtager bliver på denne måde pålignet en ekstraskat for at stille sin arbejdskraft til rådighed fra sit hjem - også i situationer, hvor dette alene skyldes ønske/krav fra arbejdsgiveren. Ud fra en skattemæssig betragtning kan det være enkelt og forståeligt at behandle alle udlån af udstyr ens. Skattevæsenet kan jo ikke holde øje med, om det er et arbejdsredskab, eller om det er et personalegode. Men det ved arbejdsgiveren. Og derfor flytter nissen så over til arbejdsgiveren.

Regeringen har tilkendegivet at skulle have tænkt sig grundigt om i forbindelse med indførelsen af en multimedieskat. Man må håbe, at dette ikke er tilfældet, da der i så fald er tale om, at regeringen har en meget ringe forståelse for, hvorledes moderne teknologi i disse år ændrer vilkårene for udøvelsen af en række almindelige erhverv. Og derfor er der nok mange flere, der har udlånt udstyr, fordi det er et nødvendigt arbejdsredskab, end der er tale om et klassisk personalegode.

Nedenstående eksempler illustrerer dette forhold:

- I uddannelsessektoren – hvor lærerne typisk ikke får stillet arbejdsplads til rådighed på uddannelsesinstitutionen – foregår en hastigt stigende del af arbejdet via en computer. Opgaver stilles på institutionernes intranet, hvor eleverne både læser opgaverne og afleverer besvarelserne. En væsentlig del af forberedelsen til de enkelte fag består i søgning på eksterne databaser, og en væsentlig del af kommunikationen mellem lærer og elever og skole og hjem foregår over nettet.
- Mange medarbejdere deltager i vagt- og overvågningsordninger, der funktionelt og økonomisk mest hensigtsmæssigt tilrettelægges fra eget hjem. Disse ordninger findes i sundhedssektoren, miljøsektoren og i forbindelse med en lang række beredskaber, hvor medarbejdere enten kan tilkaldes eller kan monitorere udviklingen på et område via internettet.
- Landets biblioteker varetager i stigende grad også biblioteksopgaver over internettet. I forlængelse heraf har Bibliotekarforbundet indgået en aftale med arbejdsgiverne, hvorefter bibliotekarer kan varetage internetbiblioteksbetjening af brugere over nettet fra eget hjem med udstyr, stillet til rådighed af arbejdsgiverne. Forudsætningerne for denne aftale har ikke indeholdt, at dette udstyr kunne udløse en multimedieskat.
- Også på en lang række andre akademiske arbejdspladser inden for den administrative verden og forskningsverdenen forudsætter en hensigtsmæssig arbejdstilrettelæggelse, at den enkelte medarbejder kan komme i kontakt med sin arbejdsplads elektronisk og især omvendt, at arbejdspladsen hurtigt og fleksibelt kan trække på den enkelte medarbejder.

Fra regeringens side er det i forbindelse med præsentationen af multimedieskatten blevet fremhævet, at medarbejdere blot kan forhandle sig til et tillæg, der kan kompensere for den pålignede merskat. Det fremgår imidlertid ikke af forligsteksten, at der er regnet med merudgifter til dette formål. Da staten hverken i administrationen eller på institutionerne, herunder på det meget store uddannelsesområde, stiller personalegoder til rådighed for medarbejderne, må der som udgangspunkt regnes med, at alle staten medarbejdere med udlånt elektronisk udstyr har dette som et helt nødvendigt arbejdsredskab. Hvis regeringens udsagn om tillæg skal tages seriøst, måtte der i høj grad være regnet med udgifter til compensation og til afdækning af de tilsvarende udgifter i kommuner og regioner.

Samlet set virker det som om regeringen nok har taget udgangspunkt i en korrekt forståelse af, hvorledes IT- og kommunikationsteknologierne smelter sammen, men samtidig har overset, at netop denne udvikling også får afgørende indflydelse på, hvorledes grænserne mellem arbejde, udført på arbejdspladsen og i hjemmet ændres. I denne situation indebærer multimedieskatten uden en klar compensation for de medarbejdere, der udfører deres arbejde via de elektroniske platforme, en u hensigtsmæssig barriere for en fleksibel tilrettelæggelse af arbejdsopgaverne og en urimelig placering af en del af udgifterne på lønmodtagerne.

Særskat på store pensionsudbetalinger

Som et led i den samlede skattepakke i foråret 2009 påtænker regeringen, at

- indføre en særskat på 6 % på pensionsudbetalinger, der ligger udover grænsen for betaling af topskat,

- særskatten skal indføres for en periode på 15 år og aftrappes derefter med ½ % om året.

AC er helt på det rene med, at der fortsat pågår forhandlinger om den endelige udformning af dette element i forårspakken, men skal dog alligevel i dette hørings svar påpege nogle konsekvenser af en indførelse af dette element.

Beregninger foretaget af brancheorganisationen Forsikring & Pension viser, at skatten vil ramme mere end 60 % af alle akademikere.

For en væsentlig del af disse gælder det, at pensionsopsparing i en kollektiv pensionsordning, der medfører pensionsudbetalinger over topskattegrænsen, vil være mindre attraktiv end alternativ opsparing (eksempelvis opsparing i fast ejendom).

For privat ansatte akademikere, der typisk er ansat i henhold til en individuel kontrakt vil det oftest være muligt at ændre denne således at pensionsdelen udbetales som løn med den nye lavere marginalskat. For offentligt ansatte akademikere vil dette ikke være muligt med de nuværende aftaler om obligatorisk pensionsindbetaling. De offentligt ansatte vil således i en række tilfælde være tvunget til at indbetale til pensionsordninger der indebærer at udbetalingen udløser særskatten uanset at indbetalingen kun kan fradrages i den nye lavere marginalskat.

I denne situation vil det ikke være holdbart for de akademiske organisationer som parter i et kollektivt aftalesystem at fastholde obligatoriske pensionsordninger, således som de er aftalt i dag. Det vil ikke være holdbart, at ens egen organisation er med til at gennemføre tvungne pensionsordninger i en situation, hvor det er klart mere økonomisk attraktivt at foretage alternativ opsparing.

Det skønnes ikke muligt at formulere generelle regler, der begrænser kravet om at være omfattet af en kollektiv pensionsindbetalingsforpligtelse til kun at vedrøre personer, der ikke "rammer loftet" for betaling af særskat. Dette skyldes primært, at der er meget store individuelle forskelle på hvor meget supplerende ratepension, mv., den enkelte har indbetalt til privat.

Indførelse af en særskat på store pensionsudbetalinger må således vurderes at ville medføre et overenskomstkraft om fuld valgfrihed til indbetaling af pension i de kollektive pensionsordninger, der i dag findes på det offentlige område for akademikere.

Reduktion af fradragsværdien for kontingent til A-kasser og faglige organisationer

En af grundpillerne i danske model på arbejdsmarkedet er en høj organisationsgrad på begge sider af bordet, som bidrager til at indgåede aftaler mellem parterne bliver overholdt. En reduktion af fradragsværdien for kontingent til a-kasser og faglige organisationer vil gøre det dyrere for lønmodtagere at forsikre sig mod ledighed og fastholde medlemskab af faglige organisationer med risiko for at flere melder sig ud og dermed medvirker til at svække den danske arbejdsmarkedsmodel.

Med venlig hilsen

Jens Mølbach
Sekretariatschef
Direkte nr.: 22 49 58 57
E-mail: jm@ac.dk

26. marts 2009

Forslag til lov om ændring af ligningsloven, lov om arbejdsmarkedsbidrag og virksomhedsskatteoven (Ændrede regler for beskatning af personalegoder, befordringsfradrag, gavefradrag, dagpleje-fradrag og rejsefradrag m.v.)

IT-Branchen (ITB), som er brancheforeningen for it-virksomheder, har modtaget ovennævnte lovforslag i høring.

Lovforslaget indeholder en ny multimedieskat på 5000 kr., som skal pålægges arbejdsgiverbetalt computer, bredbånd og fri telefon. Resultatet af den nye skat er, at det kommer til at koste medarbejderen penge, hvis man vil opretholde muligheden for at kunne arbejde hjemmefra.

ITB stiller sig uforstående overfor dette tiltag, idet hjemmearbejdspladsen har været en god løsning for både arbejdsgiver og medarbejder, idet det giver fleksibilitet begge veje, således at medarbejderen kan ordne det familiemæssige, få puttet børnene osv, men samtidigt arbejde ekstra når det har været påkrævet. Denne fleksibilitet vil blive fjernet, såfremt medarbejdere vil fravælge hjemmearbejdspladsen.

Efter ITB's opfattelse er en hjemmearbejdsplads ikke et frynsegode, men et grundvilkår i et moderne arbejdsliv. Indførelsen af multimedieskatten er et kæmpe skridt tilbage mod industrisamfundet og mod ubalancen i livet. Resultatet vil blive, at hjemmearbejdspladser fremover ikke vil være et vilkår for de mange, men for de få, der er villige til at betale skat for at være fleksible – også til glæde for arbejdspladsen.

Desuden vil forslaget modvirke udviklingen af videnssamfundet. I dag er Danmark et af verdens førende IT samfund og udbredelse af IT er stor og det skyldes bl.a. de skattebegunstigende ordninger for bredbånd og PC-ordninger. Dette vil stoppe med multimedieskatten, da en stor del ikke vil modtage en værdi, der svarer til skatten af de 5000 kr., ca. 2500 kr. Det er helt afgørende, at alle samfundets borgere besidder de nødvendige IT-kompetencer for ikke at blive hægtet af den hastige samfundsudvikling.

Desuden kan det sammenlignes med alle håndværkere, der har adgang til flyttebiler, skovle, spader og værktøj iøvrigt fra arbejdsgivere. Hvorfor griber man ikke ind der?

For at afbøde en række af de negative effekter af lovforslaget vil ITB foreslå følgende ændringer i lovforslaget:

Husstandsafgift

- Multimediaefgiften er 5000 kr. per person og ikke per husstand. Det vil medføre, at par, hvor den ene ægtefælle har både arbejdsgiverbetalt computer, bredbåndsforbindelse og

IT-Branchen
Børsen
Slotsholmsgade
DK-1217 København K

Telefon: 72 25 55 02
Telefax: 33 91 18 38
E-mail: itb@itb.dk
Web: www.itb.dk
Giro: 7 57 80 59

CVR-nr.: 12391641

telefon, der vil den anden ægtefælle sandsynligvis fravælge fri mobiltelefon. Dette giver således mindre fleksibilitet og vil ydermere være kritisk for virksomheden, da det må være en forventning, at den frie mobiltelefon som udgangspunkt er tildelt således, at virksomheden kan komme i kontakt med den ansatte udenfor virksomhedens område. Derfor vil ITB foreslå, at multimedieskatten bliver per husstand og ikke per person.

Bevar skattefrihed i grænsetilfælde

- ITB vil foreslå, at skattefriheden bevares i visse helt oplagte tilfælde, hvor der er tale om et grænsetilfælde. Skal det f.eks. udløse multimediebeskatning alene at *opbevare* arbejdsgivers bærbare pc på privatadressen i forlængelse af fx møder sidst på arbejdsdagen eller rejseaktivitet?
- Der findes rigtig mange sælgere i Danmark, der er udstyret med en PC, som de bruger i ordreoptagelsessituationer for virksomheden, de er ansat i – enten i 3G online forbindelse eller ved opdatering, når de kommer hjem. Disse sælgere kører rundt i det danske land og kommer måske kun i firmaet nogle gange i kvartalet – det er fuldstændigt urimeligt, hvis de skal betale skat af udstyr, de bruger i arbejdssituationen.

Derfor vil ITB foreslå, at skattefriheden bevares i f.eks. nedenstående tilfælde

ex 1 – installatør med skiftende arbejdssteder tager computer med ind på hjemmeadressen for at undgå tyveri, frostskafer osv.

ex 2 – sælger tager computer med hjem før møde med kunde

ex 3 – læge med vagt, tager telefon med hjem, så arbejdsgiver kan komme i kontakt med vedkommende

ex 4 – person har overvågningsopgaver i weekenden og tager computer med hjem

ex 5 – sælger, der sjældent kommer på arbejdspladsen

Fremtidssikret ordning

- ITB vil foreslå, at der fortsat skal være skattefrihed for arbejdsgivertildelt mobil, når medarbejdere erklærer ikke at anvende den til privat forbrug, og arbejdsgiver fører tilsyn hermed. Den nuværende definition af fri telefon skal bevares, således at muligheden for skattefrihed ved brug af arbejdsgiver-erklæringer med arbejdsgivers selvkontrol opretholdes.

Dette er relevant i forhold til de mange medarbejdere, der får en mobil stillet til rådighed af arbejdsgiver i forbindelse med tilkaldevagter og andre situationer, hvor arbejdsgiver har brug for at kunne kontakte medarbejderen uden for arbejdstid.

- ITB vil på lignende måde foreslå skattefrihed for PC'er, hvor medarbejderen ikke må bruge den privat (opsigelsesgrund) og på lignende vis som ovenstående har erklæret sig herom.
- Hvis man ikke ønsker at bevare den nuværende definition af fri telefon og udvide den til PC'er, så kan ITB foreslå følgende anden løsningsmodel:
  - Der skal angives nogle klare retningslinjer for, hvornår formodningen om privat rådighed er afkræftet, eksempelvis en blanket, hvor medarbejderen med afskedigelsesgrund erklærer ikke at bruge goderne privat.

IT-Branchen

Definition af multimedie

ITB går ud fra, at definitionen af datakommunikation via en internetforbindelse er teknologineutral og herunder også omfatter dataforbindelse, der udover data og tele også kan fungere som bæremedie for TV-signaler. Når ITB lægger vægt på dette, skyldes det ønsket om at undgå konkurrenceforvridning mellem forskellige bredbåndsteknologier.

Uklarheder

- Det er forventningen, at nogle af de eksisterende ordninger vil blive videreført ved et træk i nettolønnen dvs. fuldt finansieret af medarbejderen, dog således at medarbejderen får glæde af en forhandlet rabatordning, som medarbejderen ikke ville kunne opnå som privatperson. Vil en sådan ordning med træk i nettolønnen og administreret af arbejdsgiver blive anset som værende stillet til rådighed af arbejdsgiver (altså ifalde multimediebeskatning, selvom den ansatte selv har betalt for multimedierne med beskattede midler)?
- Har arbejdsgiveren overtaget indeholdelsespligten fra den skattepligtige? – side 28 midt siger *"De forslåede regler betyder, at har en arbejdstager rådighed over et multimedie, medregnes et beløb på 5.000 kr. (2010-niveau) i arbejdstagerens skattepligtige indkomst – betyder dette, at det fremover er arbejdsgiverens ansvar, eller ligger den fortsat på den skattepligtiges? – på side 35 nederst står – Forslaget om en multimediebeskatning indebærer, at personer skal medregne 5.000 kr. (2010-niveau) til indkomsten, hvis de har en computer, internetadgang eller fri telefon, der er stillet til rådighed af virksomheden og kan benyttes privat – her fremgår det, at det er den skattepligtige, der har indeholdelsespligten. Side 38 afsnit 6 og 7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet og borger – her kunne det faktisk forstås, som at det er arbejdsgiveren, der har indeholdelsespligten?*
- Side 28 nederst – af sidste afsnit fremgår det, at selvstændig erhvervsdrivende også skal sættes i skat af multimedieskatten - bør det ikke præcisere, at man kun kan blive sat i skat én gang af multimedieskatten, da man jo godt kan have flere arbejdsgivere eller være selvstændig med løn fra anden arbejdsgiver og fra begge have fået et eller flere af de nævnte goder under multimedieskatten stillet til sin rådighed. Og i givet fald hvilken arbejdsgiver vil så være pålagt indeholdelsespligten?

ITB står naturligvis til rådighed for yderligere kommentarer.

Med venlig hilsen

Jette Baade
Underdirektør

IT-Branchen
Børsen
Slotsholmsgade
DK-1217 København K

Telefon: 72 25 55 02
Telefax: 33 91 18 38
E-mail: itb@itb.dk
Web: www.itb.dk
Giro: 7 57 80 59

CVR-nr.: 12391641

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K.

Hvidovre den 26. marts 2009

Høringssvar vedrørende Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat

Hermed fremsendes ISO BRO's høringsbidrag til Forårspakke 2.0. Bidraget omfatter "Forslag til Lov om ændring af personskatteloven og andre love" samt "Lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven og forskellige andre love".

Ophævelse af bundgrænse for gaver

Under ændringer af fradragsregler m.v. i ligningsloven lægger forslaget op til, at der fra 2012 sker en ophævelse bundgrænserne for fradrag for gaver til almenvelgørende foreninger. Herefter gives der fradrag for den fulde donation på op til 14.500 kr. (2010-niveau). Det er fortsat en forudsætning for at få fradrag, at donationen indberettes af den modtagende organisation.

ISO BRO tager positivt imod beslutningen om fjernelse af bundgrænsen for gaver for at fastholde den økonomiske tilskyndelse til at give gaver til velgørende formål, nu, hvor fradragsværdien på sigt bliver forringet. Med de almenvelgørende foreningers pligt til at indberette de enkelte bidragydernes donation må det forudsættes, at bidragyderen agerer proaktivt i forhold til indberetning af sit cpr.nr. til den enkelte almenvelgørende forening.

Multimediebeskatning rammer de frivillige

Der indføres fra 2010 en ensartet multimediebeskatning. Personer skal medregne 5.000 kr. (2010-niveau) i indkomsten, hvis de har computer, internetadgang eller fri telefon, der er stillet til rådighed af virksomheden og kan benyttes privat. ISO BRO har af skatteministeriet i dag fået bekræftet, at lovforslaget skal omfatte ulønnede frivillige, der har it-udstyr til rådighed med henblik på at arbejde for almennyttige organisationer.

ISO BRO mener ikke, det kan have været lovgivers intention at ramme de frivilliges værdifulde indsats på denne måde. Hvis ulønnede, frivillige skal betale multimedieskat, må vi forudse, at mange må opgive at have sådant udstyr i hænde eller må anmode om økonomisk kompensation, som organisationerne næppe har mulighed for at honorere. Samlet set vil det betyde et stort tilbageslag for det frivillige arbejde.

Lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven og forskellige andre love

Hvis indførelsen af de foreslåede regler om lagerbeskatning vil svække almennyttige fondes udlodningsevne, vil det have mærkbare økonomiske konsekvenser for de mange almennyttige foreninger, der nyder godt af bidrag fra legater og fonde.

Endvidere indebærer lovforslaget afskaffelse af omkostningsgodtgørelse for selskabers omkostninger ved skattesager. Der lægges i forarbejderne vægt på, at ophævelsen af muligheden for omkost-

ningsgodtgørelse modsvares af, at der i stedet er fradragsret i den skattepligtige indkomst for disse udgifter. For en lang række foreninger vil lovforslaget imidlertid ramme uforholdsmæssigt hårdt, da disse foreninger ikke får gavn af denne fradragsret.

Det gælder bl.a. de foreninger, som indsamler penge til almennyttige formål gennem afholdelse af indsamlingsarrangementer eller andre indtægtsgivende aktiviteter. Disse foreninger er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, for så vidt angår indtægt ved erhvervsmæssig virksomhed og er derfor omfattet af lovforslagets begrænsning af de godtgørelsesberettigede juridiske personer.

Da foreningerne som nævnt anvender de indsamlede/indtjente midler til almennyttige formål, er de imidlertid i praksis som regel skattefritagne og har fritagelse for indgivelse af selvangivelse i medfør af skattekontrollovens § 2, stk. 1, nr. 5. Det skyldes, at de i medfør af selskabsskattelovens § 3, stk. 2 og 3, har fradragsret for udlodninger og henlæggelser til almennyttige formål og derfor ikke har indkomst til beskatning. Muligheden for fradrag for udgifter til sagkyndig bistand i skatte- og momsager kan derfor ikke benyttes af de almennyttige foreninger, som altså bliver ramt dobbelt hårdt af lovforslaget.

Udgifter til skattesager m.v., som i dag dækkes efter reglerne om omkostningsgodtgørelse, vil således efter lovforslaget fuldt ud skulle afholdes af foreningernes indtjente midler, som ellers ville have været udloddet eller henlagt til almennyttige formål.

ISOBRO finder, denne virkning er i direkte modstrid med det gennemgående hensyn i skattelovgivningen til at tilgodese de almennyttige formål, og der er ikke taget højde for den i lovforslagets bemærkninger. Der synes derfor at være tale om en utilsigtet og ubegrundet hård virkning af lovforslaget, som bør fjernes ved en præcisering af den foreslåede § 53, stk. 2, i skatteforvaltningsloven. Det skal afslutningsvist for god ordens skyld bemærkes, at selv om de omhandlede foreninger i praksis er skattefritagne, vil det alligevel ofte være nødvendigt for dem at føre sager om skatte- eller afgiftsretlige forhold, herunder ikke mindst vedrørende moms.

ISOBRO stiller sig til rådighed for yderligere uddybning af de fremførte synspunkter i forhold til de fremlagte lovforslag.

Med venlig hilsen
ISOBRO

Robert Hinnerskov
Generalsekretær